XXXV. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM

Ára: 2,80 Ft

1979. SZEPTEMBER 20.

Ludas Matyi

Hegedűs István rajza

SZABAD PIAC

– Kérek öt tojást és egy kvarcórát...

Rekviem a kék papírért

Szomszédasszonyom csapzottan, tépetten, izzadtan rohan fel a lépcsőn és már messziről kiabál: „Gyurika, ezt hoztam, jó lesz?" A gyerek tétován vonogatja a vállát, azt hiszi, jó lesz, reméli, jó lesz, a tanár úr azt mondta, kössük be a füzeteket. Persze kék papír kellett volna, de a kék papír gyártása, amint azt a magyar sajtó hírül adta, nem gazdaságos, nem is kell, minek kellene, amikor papíriparunk gyönyörű, színes, bekötni felesleges irkákat fog gyártani az új tanévre.

Az ígéret lényegesebb felét be is váltották: nem gyártják már a kék papírt. De a füzeteket, vagy azért, mert olyanok, amilyenek, vagy azért, mert irkalap-vaskalap, az iskolai rend mégis megköveteli, hogy az új tanévben is be kell kötni... gyermekek, szülők, nevelők csomagolópapírt keresnek. Biztosan akad még valahol, raktárak mélyén eldugva egy kis kék papír is, ami jó, okos, célszerű, mert nehezen piszkolódik, egyszer, legfeljebb kétszer kell egy esztendőben a füzetet bekötni, de ez a kis kék papír nem kerül elő. A mi környékünkön legalábbis nem. Sőt kiderült az is, hogy semmiféle csomagolópapír nincs. Fehér lesz a jövő héten, tessék majd benézni, de nem a jövő hétre kell, most kell, mert jön az egyes, az intő, a fekete pont. De már a barna csomagolópapír is elfogyott, a vékony is, vastag is, az ajándék-csomagolópapír is, a maradék mikuláspapír is, még a műanyag irkaburkolat is. Ellenben egy élelmes eladó javasolta az öntapadós angol tapétát. Másfél órás sorbanállás után Gyurika elkeseredett mamája sóhajtozva vásárolt két és fél méter angol tapétát, potom száz forintért. Azt fogják majd felszabdalni, ebbe fogja Gyurika a számtan-, mértan-, fogalmazás- és énekfüzetét csomagolni.

Így mulat a magyar általános iskolás. Az átkos feudálkapitalista rendszerben ezt legfeljebb gróf Csekonics engedhette volna meg a gyerekének. De annak nem kellett, mert magántanuló volt.

Fehér Klára

Beerjedek

A kiskunmajsai Kövidinka: édeskés pecsenyebor (elvben), mely minőségét 6 hónapig megőrzi (elvben). Ez a literes üveg itt előttem 1979. május 3-án telt meg vele Kecskeméten, s lám, minőségét eme liter speciel már augusztus utolsó napjaira elvesztette. Édeskésségről szó sincs. A nedű megtört és savanyú. Akárcsak én, ki *25 forint hetvenet* fizettem érte.

Az Oportói igen jeles bor. Minőségi bor. Nagy bor. Hát még az a fajtája, mely az örkényi szőlőgazdaság terméséből készült, s mint címkéje is mondja, héjon erjesztették! A címke egyebet is mond. Íhol: *„Bársonyos, karakteres vörösbor, mely a szőlőből megőrzött kellemes ízeket tartalmaz."* Ez a palack itt, ez kivétel. Ez ilyesmiket nem tartalmaz. Ez a hét deci itt a kellemetlen ízekre specializálta magát, amilyen karakteres, a kutyafáját! Ez kérem nem követi vakon a többséget, de nem ám! Hogy bársonyos? Lehetséges, de akkor ebből a bársonyból sok-sok picike tű áll ki. A fönt említett, héjon erjesztett, bársonnyal ellátott karakter a Pest megyei Pincegazdaság palackozta Budafokon, 1979. 7. 16-án. Kiöntöttem én, nyomban fölbontás után, 1979. 8. 29-én. (*48 forintom* bánta.)

Miután egy üveg szürkebarátom (árát hagyjuk) szintén kárba ment, már éppen szidni kezdeném azt, aki a drága bort rosszul tárolja, rosszul dugaszolja, rosszul szállítja stb., amikor bosszúságomat és éhemet csitítandó, kihántom csomagjából a két gyönyörű kaszinótojást, mely tíz perce még a csemegebolt hűtőjében kellette magát. Harapás. Né csak! Hát ezt is héjon erjesztették? Nem. Ezt itt *agyonerjesztették*, még csomagolás és hűtés előtt. Akárcsak a társát. (Szemétládába röppen lenge bájjal *14 forint*.)

Marad vacsorámul némi zalahús. Ne tessék rosszra gondolni: zalahúsom nem volt erjedt, s e tényt kétségkívül élelmiszeriparunk jó pontjának kell betudnunk. Csak hát... A korábban diétás zalahúsban most hogy drágább lett, itt-ott szép kövér zsírpacnik helyettesítik a húsikát. Ez így most csak félig zalahús. Félig zalazsír. És egész méreg.

Erről nem volt szó, kérem, augusztus elsején. Ezt a *dupla* drágulást senki nem „gyűrűztette be." Ez itt magánforgalom (?) terméke. Hát ne csodálkozzék a tisztelt élelmiszeripar, ha végül a legszelídebb lelkületű vásárló is – *beerjed*...

Tímár György

Egyensúly

Vasárnap van, munkaszüneti nap, üldögélek itthon lelkem csendességében, böngészem a reggeli lapokat, ünnepi jó hírekre vágyakozva. Máris rábukkanok egyre: „Kiegyensúlyozott ellátás tüzelőanyagból". Ez azt jelenti ugyebár, ha jól értem, jól olvasom, hogy lesz elég tüzelőnk télen. Remek.

Nézem a következő lapot: „Kielégítik a tüzelőigényeket". Tehát tüzelőből az ellátás nemcsak kiegyensúlyozott, de kielégítő is. Nagyszerű!

Ámde a harmadik újságban azt olvasom: „Javul a tüzelőanyag-ellátás". Mi az, hogy javul?! Most talán nem elég jó? Nem kiegyensúlyozott, nem kielégítő?

Nyugtalanul veszem kézbe a negyedik lapot: „Késtek a szállítmányok". Már látom, nem elég a címeket átfutnom, a cikkeket is el kell olvasnom, ha meg akarom tudni, mi is van a tüzelőnkkel? Ilyeneket olvasok:

„Akik most a fővárosban tűzifát akarnak vásárolni, azoknak a telepek csak november végére ígérik a szállítást. Nincsenek sokkal jobb helyzetben más települések lakói, és azok sem, akik szenet, brikettet keresnek."

„Az árváltozások miatti elővásárlások, a termelők elmaradása és az elégtelen fuvarkapacitás miatt a megrendelt tüzelő szállítását a kereskedelem csak késedelemmel tudta vállalni."

„Az erdőgazdaságok 60 000 tonna fával adósak."

„Fokozza az áruhiányt, hogy az import szállítmányok késnek."

Akkor mitől kiegyensúlyozott mégis a tüzelőellátás? A szerkesztő ollójától. Mind a négy tudósítás a Belkereskedelmi Minisztérium tájékoztatójából készült. Csak a gyengéd, vasárnapi lelkületű szerkesztők egyik-másik lapnál úgy rövidítették meg az anyagot, hogy a kellemetlenebb részek kimaradtak belőle.

Egyébként, nem tudom, meg tetszettek-e figyelni, hogy ez most a mi állandó nagy bűvészmutatványunk: a kiegyensúlyozás. Azt is a vasárnapi újságokban olvastam, hogy zöldségből, gyümölcsből kiegyensúlyozott az ellátás. Tetszik tudni, mitől? Kevés ugyan a káposzta, de főzőtök van fölösen. Kevés a szilva, az őszibarack, van viszont dinnye dögivel.

És azt is olvastam a vasárnapi újságban, hogy még több mint ezer faluban nincs jó ivóvíz. Ez nyugtalanná tett. Aztán olvastam, hogy eredményesen zárult az ókorkutatók kongresszusa. Ettől rögvest nyugodt lettem.

Mi több: kiegyensúlyozott.

Radványi Barna

Faháztüzнézés

Egyik barátom E–32-es típusú faházat vásárolt a Tüzéptől. A kétoldalas „Tulajdonjegyzék E típusú elemekhez és tartozékokhoz" – hétköznapi nyelven: számla – végösszege kissé meghökkentő: 54 ezer 777 forint 36 fillér. Igen, nem tévedés, harminchat fillér áll a számsor végén!

Úgy tudom, már az általános iskolában is tanítják a fel- és lekerekítés számtani műveletét, áruk értékesítésével foglalkozó vállalatoknak pedig rendeletek is előírják az összegkerekítést. Különben a 31 tételt felsoroló jegyzéken hat olyan összeg szerepel, amelyeket „filléres" pontossággal számítottak ki. Nem csoda, hogy lenyűgözött ez a precizitás!

A legnagyobb hatást a számla végén álló megjegyzés tette rám. Íme! „Ablaküveg és szög nélkül."

Ezek szerint, ha barátom nyaralni is akar a faházban, hetekig szaladgálhat majd ablaküvegért, szögért (hiánycikk!), hiszen nem komplett szegény! (Mármint a faház!)

Állítom, ha ez az értékesítési módszer elterjed, soha nem látott lehetőségek nyílnak majd előttünk, gyanútlan vásárlók előtt. Az ember, mondjuk, kimegy a Merkur-átvevőtelepre és közlik vele: „Uram, itt a Trabantja, ötvenkilencezer forint az ára, de nincs benne akkumulátor, ékszíj, no meg a kézifék is hiányzik, ezért csak 51 ezer 624 forint 57 fillért fizet. Érti, ugye?" „Persze."

Árulnak majd tévékészüléket képernyő nélkül, lesz ajtó nélküli hűtőszekrény leszállított áron, vízhatlan csizma, amelyre a vásárló veri fel a talpat, ülőgarnitúra, amely mellett csak álldogálni lehet.

Remélem, a Tüzéptől átvett ötlet továbbfejlesztéséért pár fillért csak ad a szerkesztőség nekem. Mondjuk, huszonötöt.

Majd harmincból megpróbálok visszaadni!

Kiss György Mihály

– Rólunk aztán nem mondhatják, hogy nem vagyunk elég figyelmesek!

IRÁNI HELYZET

ABSZURD BESZÉLGETÉS

— Jó napot kívánok!

— Jó napot! Mivel szolgálhatok?

— Csúszópénzt szeretnék.

— Milyen színűt?

— Lilát. Ady Endre van az egyik oldalon és a másik oldalon Budapest látképe.

— Sajnos, jelenleg nincs raktáron. Van lila színű csúszópénzünk, de azon Szabolcska Mihály látható és Mátészalka felülnézetben.

— Értse meg, uram...

— Ha esetleg megfelelne önnek, tudnék adni lila csúszópénzt báró Kemény Zsigmonddal és a nyíregyházi Sóstóval.

— Ady Endrés nincs?

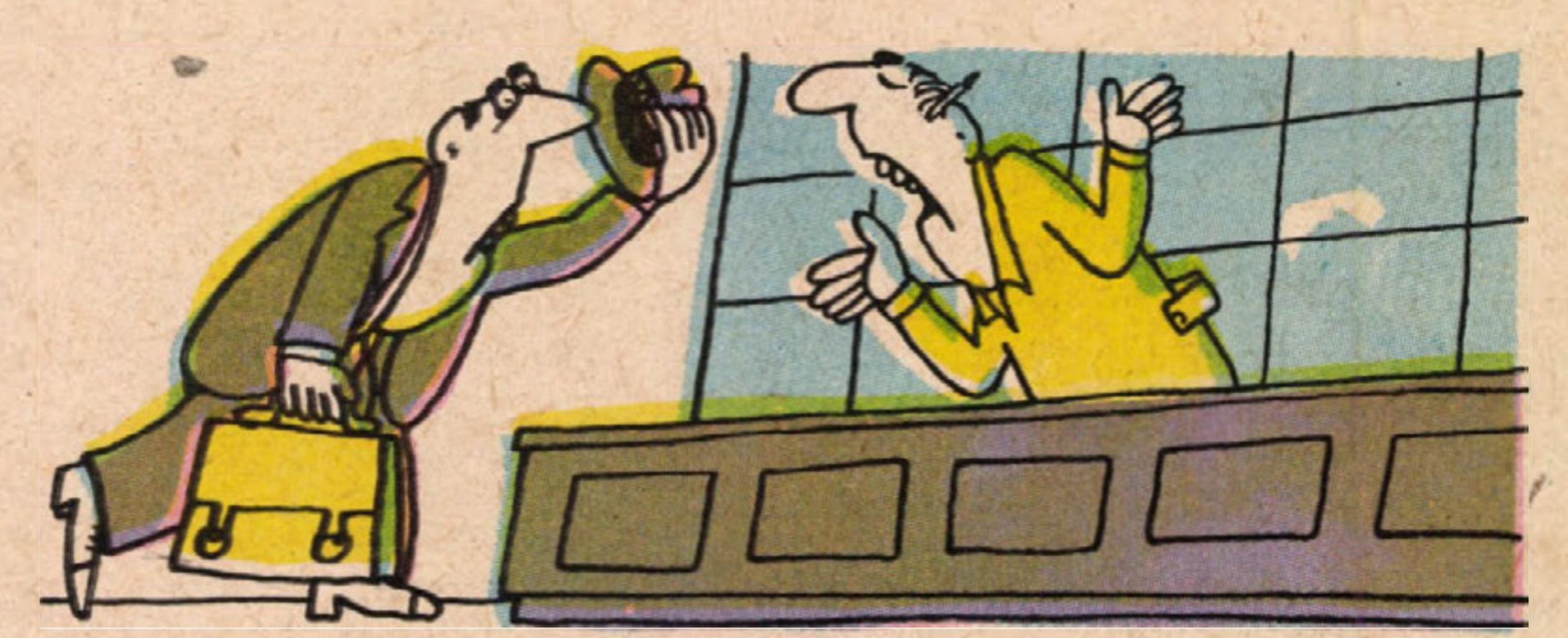
— Jelenleg nincs, de tessék benézni a jövő héten.

— Az nekem már késő. Nem tudna nekem segíteni valahogy? Nagy szükségem lenne rá.

— Sajnos, nem megy. Apropó, van még egy darab csúszópénzem, Ebedlivel az egyik oldalon, Káposztásmegyerrel a másik oldalon. Ez az utolsó ajánlatom.

— Várjon még egy kicsit.

— De kérem, mások is várnak rám...

— Nézze, én nem kívánom ingyen. Hajlandó lennék áldozni is valamit, ha megkaphatnám a lila Adyt.

— Erről szó sem lehet.

— Gondolja meg! Talán mégis akad egy darab valahol a raktárban.

— Mondtam már, uram, hogy nincs. A viszont...

— Ne menjen el! Jöjjön egy kicsit félre. Itt van egy csúszópénz, Kossuth Lajossal.

— Ismerem. A hátsó oldalán vágtató szekér, három lóval. Sajnos, akkor sem tudok adni Ady Endrés csúszópénzt. A viszont...

— Hova rohan? Két Kossuth, két szekér, hat ló?

— Ne tartson fel, uram, rengeteg dolgom van.

— Na jó. Legyen három piros, három Kossuth Lajossal, az már három szekér és kilenc ló. Valóságos kis ménes. És nézze meg, hogy vágtatnak ezek a lovak!

— Hagyjuk abba ezt a beszélgetést, uram. Én nem fogadhatok el csúszópénzt csúszópénzért. Ez szabálytalan. Ezért engem ki is rúghatnak. A viszont...

— Négy darab piros?

— Most jut az eszembe, talán mégis tudok szerezni egy csúszópénzt. Lilát. Adyval.

— Áldja meg az isten!

— De öt pirosat adjon, ha már ennyire ragaszkodik a csúszópénzhez.

— Parancsoljon! Akkor rendben van a dolog?

— Rendben. Mindjárt hozom. A csomagolóban átveheti...

— Becsomagolják? Mibe?

— Adjon még egy százast és abba. A viszontlátásra, legyen máskor is szerencsénk!

Mikes György

IRODALMI KÁVÉHÁZ

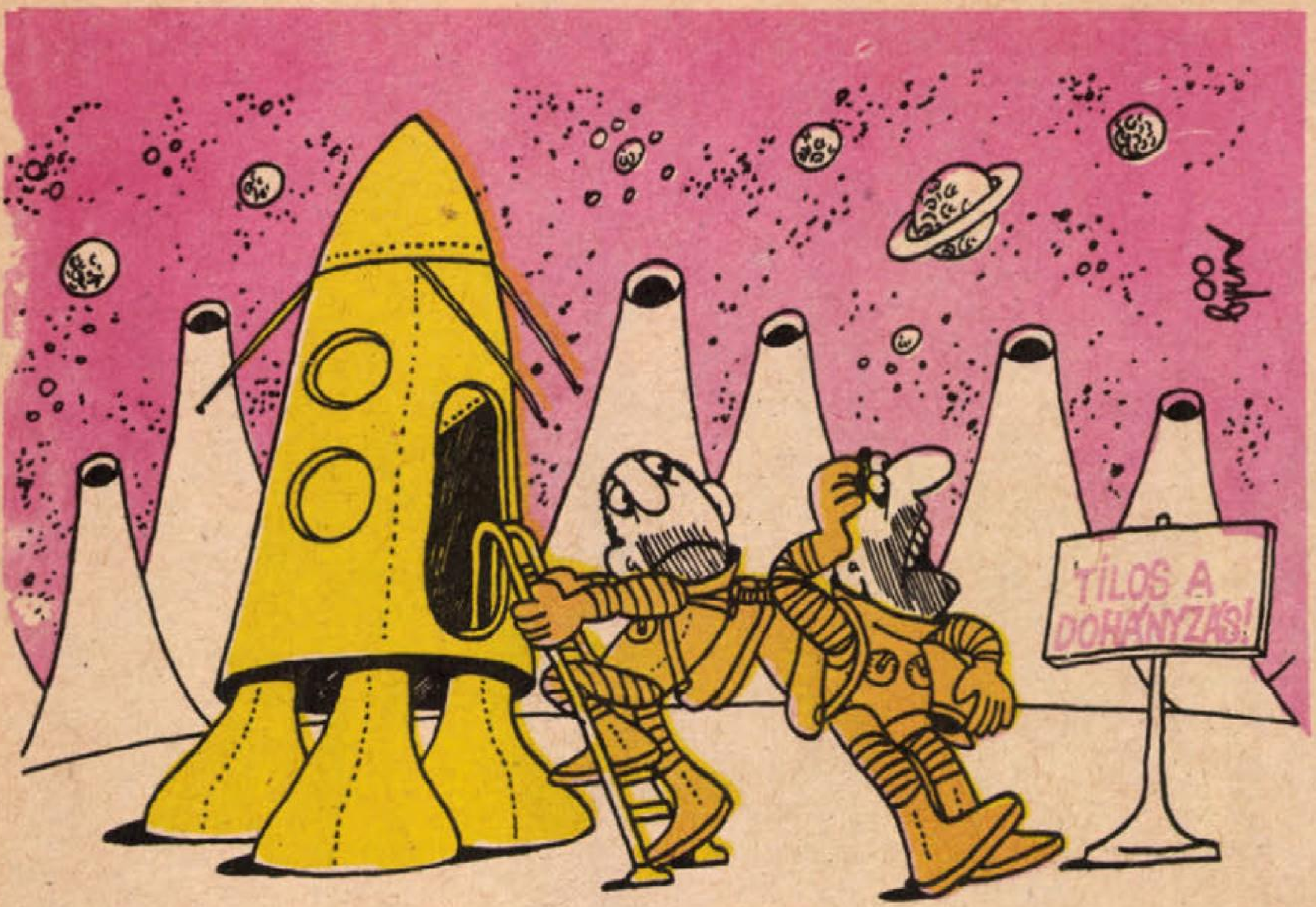

– Istenem, micsoda regényeket írna itt Rejtő Jenő, ha élne!

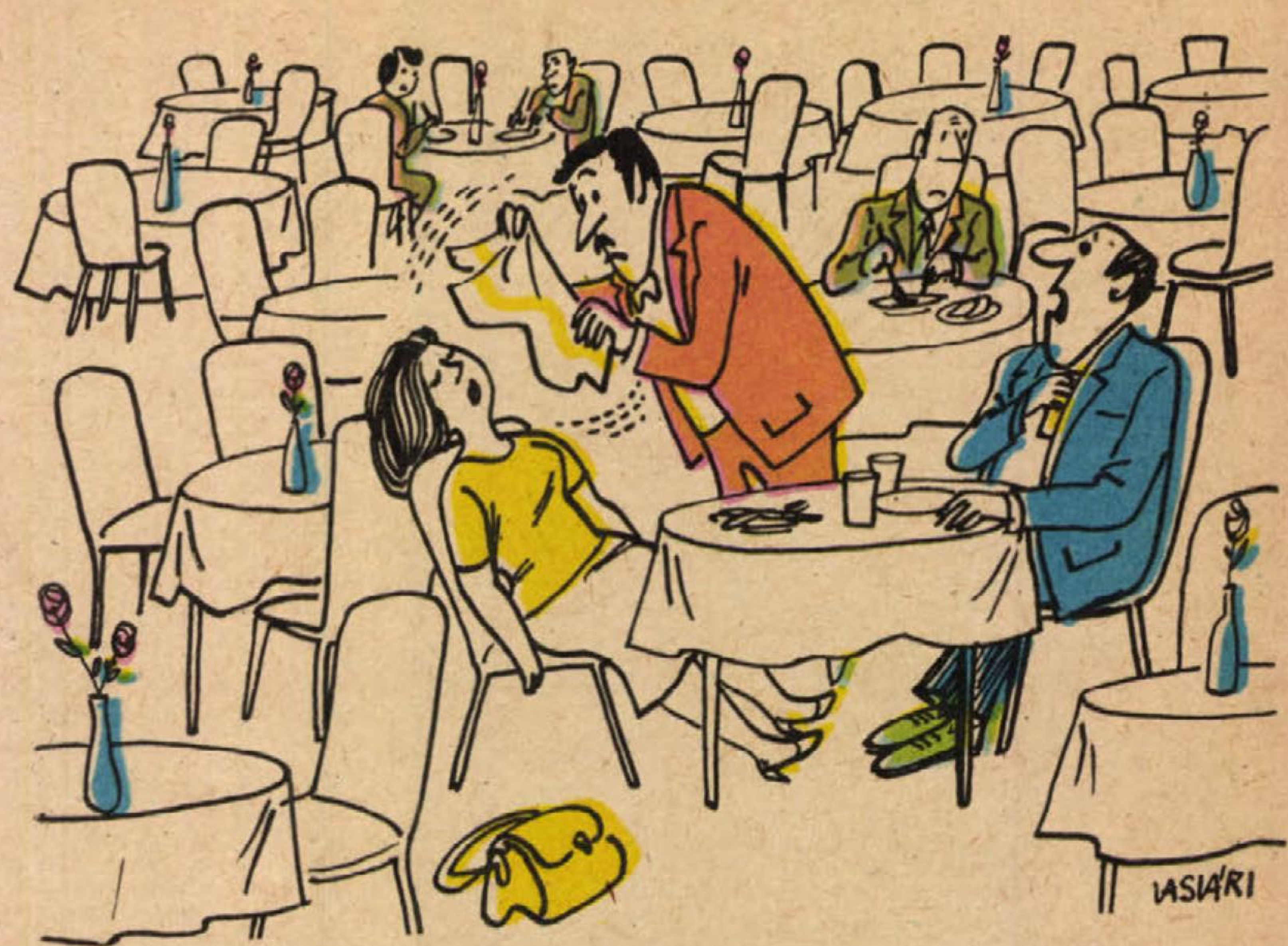
SZÜRET

– Nem volt elég emberünk, ezért a katonaságot vettük igénybe...

– Tíz évi felfedező út után végre találunk egy lakott bolygót és akkor nem tudok rágyújtani!

– Szegénykém, még nincs hozzászokva, hogy visszaköszönjenek egy kismenü után...

Csacsi-rímek à là Kosztolányi

ORVOSI TANÁCS
Aki sokat inhalál,
Kerüli a kínhalál.

HAZUG VIGASZ
Meggyógyul a sarlach tán,
– Mondja néhány sarlatán.

FÖLÉNYESSÉG
Erre így szólt maga Tell,
Ez a dolog bagatell.

ÁRTATLANSÁG
Ő volt köztük a jó gyerek,
A többiek meg trógerek.

NIL ADMIRARI
Ne csodálkozz bármin,
Kicsi fiam Ármin.

ÖRÖK HŰSÉG
Elveszem a Holzmann Évit,
Vele élek nyolcvan évig.

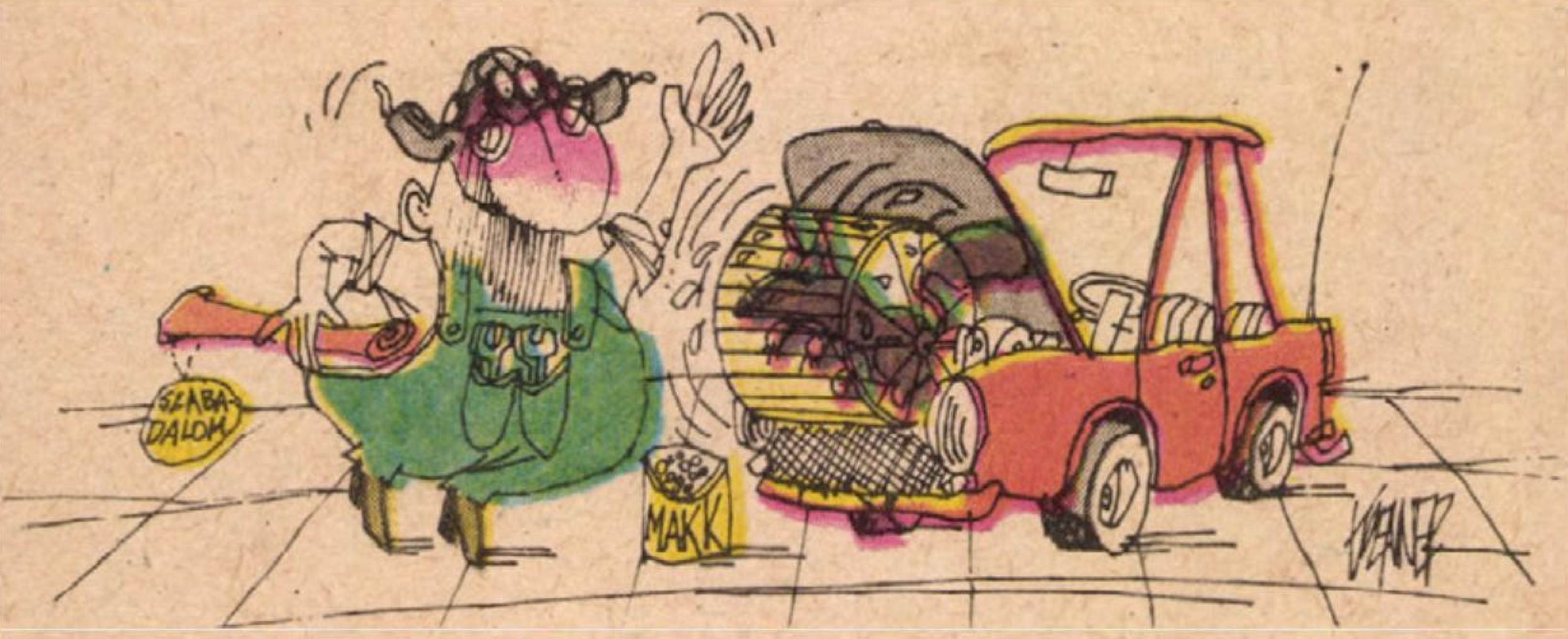
SZÁMONKÉRÉS
Azt kérdezte Adys-arccal,
Hogy mi lesz a hadisarccal.

RÁGALMAZÁS
Keats,
Te engem befeketítsz!

LELKESEDÉS
Szívem a gyomromban ver lenn,
Ha olvasom versed Verlaine.

Kosztolányi Ádám

NAGY TALÁLMÁNY

TRIBÜN

Érdekes idézetet olvastunk a héten.

– Amikor az Úr megteremtette Muhammad Alit, aznap már semmi mást nem csinált. Csak hátradőlt a karosszékében és elégedetten nézelődött maga körül.

Hogy ki mondta?

Muhammad Ali.

* * *

Az amerikai kisfiú a nagymamájánál töltötte a vakációt. Amikor elérkezett a búcsú perce, a nagymama megkérdezte:

– No, kisfiam, melyik volt itt a legszebb napod?

Mire a srác:

– Ha egyszer elvittél volna a baseball-meccsre – az lett volna.

* * *

Ken Norton, a világhírű profibokszoló, mint filmsztár is szép sikereket ér el. Egy kalandfilmben legutóbb fontos jelenetet kellett volna forgatni, amelynek a végén Norton – pisztolylövéstől találva – megboldogul. A sztár helyett azonban csak egy orvosi igazolás érkezett a stúdióba:

– Igazolom, hogy Norton vírusos influenzában szenved és túlságosan beteg ahhoz, hogy meghaljon.

* * *

Egy idősebb hölgy mesélte – tömegsportügyben.

– Minthogy felszedtem néhány kilót, elhatároztam, hogy megpróbálkozom a kocogással. Az elhatározást tett követte, kedvenc boxerem nyomában mindennap befutottam kijelölt útvonalamat. Egy reggel észrevettem, hogy útépítők dolgoznak a távon. Kicsit megijedtem, hogy majd mindenféle megjegyzéseket tesznek rám, de szerencsémre szemük se rebbent. Mikor aztán másnap reggel megint arra szaladtam a boxer után, egyikük mégis megszólalt:

– Mi van, mama, még mindig nem sikerült utolérnie a kutyáját?

* * *

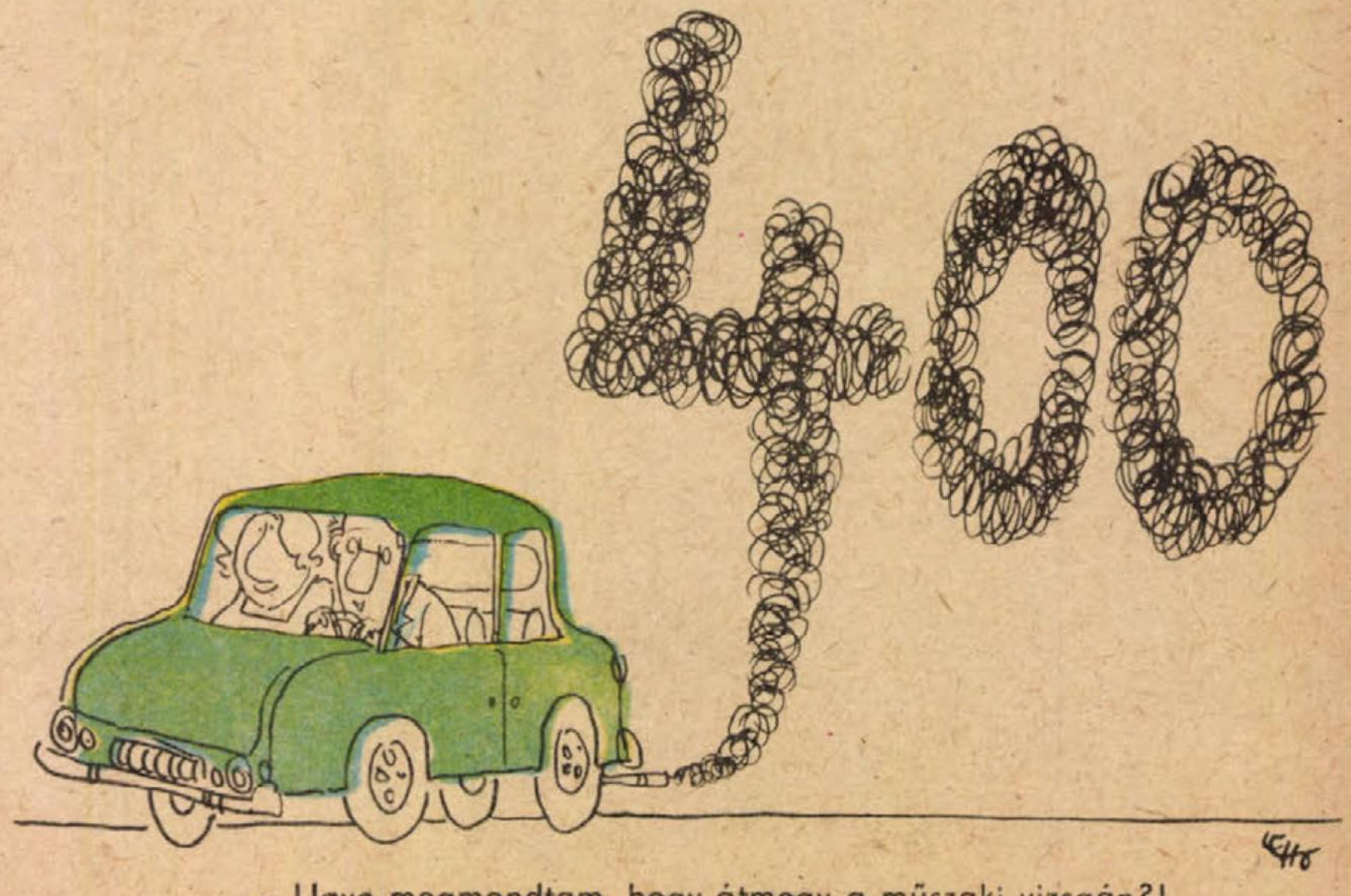
Egy neves edző sóhaja:

– Ha a sportbeli siker kulcsa valóban a kemény munka, akkor a legtöbb fiatalember inkább letörné a lakatot.

(p. p.)

– Így romantikusabb és egy csomó benzint megtakarítunk!

– Ugye megmondtam, hogy átmegy a műszaki vizsgán?!

– Sajnos, a tankönyvek elfogytak, tessék talán a legközelebbi könyvhéten megpróbálni...

BÉKEGALAMB

ŐSZI BETAKARÍTÁS IDEJÉN

– Ha tévéseket lát közeledni, Jani bácsi, azonnal verje félre a harangokat!

– Jenő, sokat késtem?

KORSZERŰTLEN TESTÜLET

Nem szeretem a csűrést-csavarást, a mellébeszélést, azzal kezdem, hogy kimondom: én a Nobel-díj bizottságot tartom a címben megjelölt korszerűtlen testületnek, ha mégoly nagyhírű, tudós férfiak is vesznek részt a bizottságban. Nem ismerem a tekintélytiszteletet, ami a szívemen, az a számon.

Ha még a magam sérelméről lenne szó, lenyelném, de semmi közöm az ügyhöz, abból, amiért a nagyhírű bizottsághoz fordultam, nekem sem erkölcsi, sem anyagi hasznom nem származik, ennélfogva joggal mondhatok kemény szavakat erről a maradi, idejétmúlt testületről. Most már a dologra térek.

Hudák Lajos barátom, aki már nem először kápráztatott el sziporkázó ötleteivel, ezúttal is pompásat alkotott: felfedezte a hajhullást elősegítő oldatot. A számos — egyelőre titokban tartott — komponensekből álló folyadék a fejbőrön órák alatt a hajhagymák végleges pusztulását idézi elő, néhány nap alatt a hajhullás végbemegy és a fej a biliárdgolyó tökéletes simaságát éri el. Azt hiszem, hogy nem kell elsorolnom, mit nyer a kopaszodásnak induló ember azzal, hogy nem kell éveken át küszködnie a ritkuló hajával, mit takarít meg időben és pénzben azzal, hogy nincs többé gondja a fejével.

Hudák szerénységére jellemző, hogy készítményéről nem is akarta tájékoztatni a Nobel-díj bizottságot, én küldtem el a levelet — Hudák háta mögött — Stockholmba, megjelölve a levélben, hogy a kémiai Nobel-díj pályázatára nevezünk be a folyadékkal.

Azt is elárulom, hogy nem voltam elfogult a készítménnyel. Számítottam rá, hogy nem fog a hajhullasztó nagydíjat kapni, kis ország ismeretlen kémikusáról lévén szó, de valamilyen díjra feltétlenül számítottam: Nobel-különdíjra például, vagy „A legjobb keverék" díjára, esetleg Stockholm város aranyérmére, de azt elgondolni sem mertem, hogy a Hudák-cseppek nem hoznak haza valamilyen díjat Svédországból.

Amikor a hírekből tudomást szereztem arról, hogy a kémiai Nobel-díjat egy általam sosem hallott kémikus kapta meg, udvarias levelet intéztem a bizottsághoz, amelyben kértem őket, tájékoztassanak — a fődíj mellett — azokról a különdíjakról is, melyek kiosztásra kerültek kémiából. Erre egy cinikus, kétsoros választ kaptam, melyben az állt, hogy a Nobel-díjon kívül egyebet nem adtak, tisztelettel, aláírás.

Most két eset lehetséges: vagy átejtettek és suba alatt maguk között elosztogatták az összes díjat, vagy egy elképesztően korszerűtlen társaság tartja még mindig a markában a jónevű Nobel-díj odaítélésének és elosztásának a jogát.

Nem tudom, hogy kik illetékesek benne, de tessék egy korszerű, tudományos fesztivállá kialakítani a Nobel nevével fémjelzett, évről évre megtartandó ünnepségsorozatot.

Az alábbi díjakat javaslom:

1. db. Nobel-fődíj
1. db. Arany Dinamit
3. db. Nobel-emlékérem
1. db. Nobel-különdíj
1. db. Svéd Királyi Akadémia plakettja
5. db. Nagytudású Tudós Díszoklevél
10. db. Tudományért emléklap
50. db. Zöld Frakk gomblyukjelvény

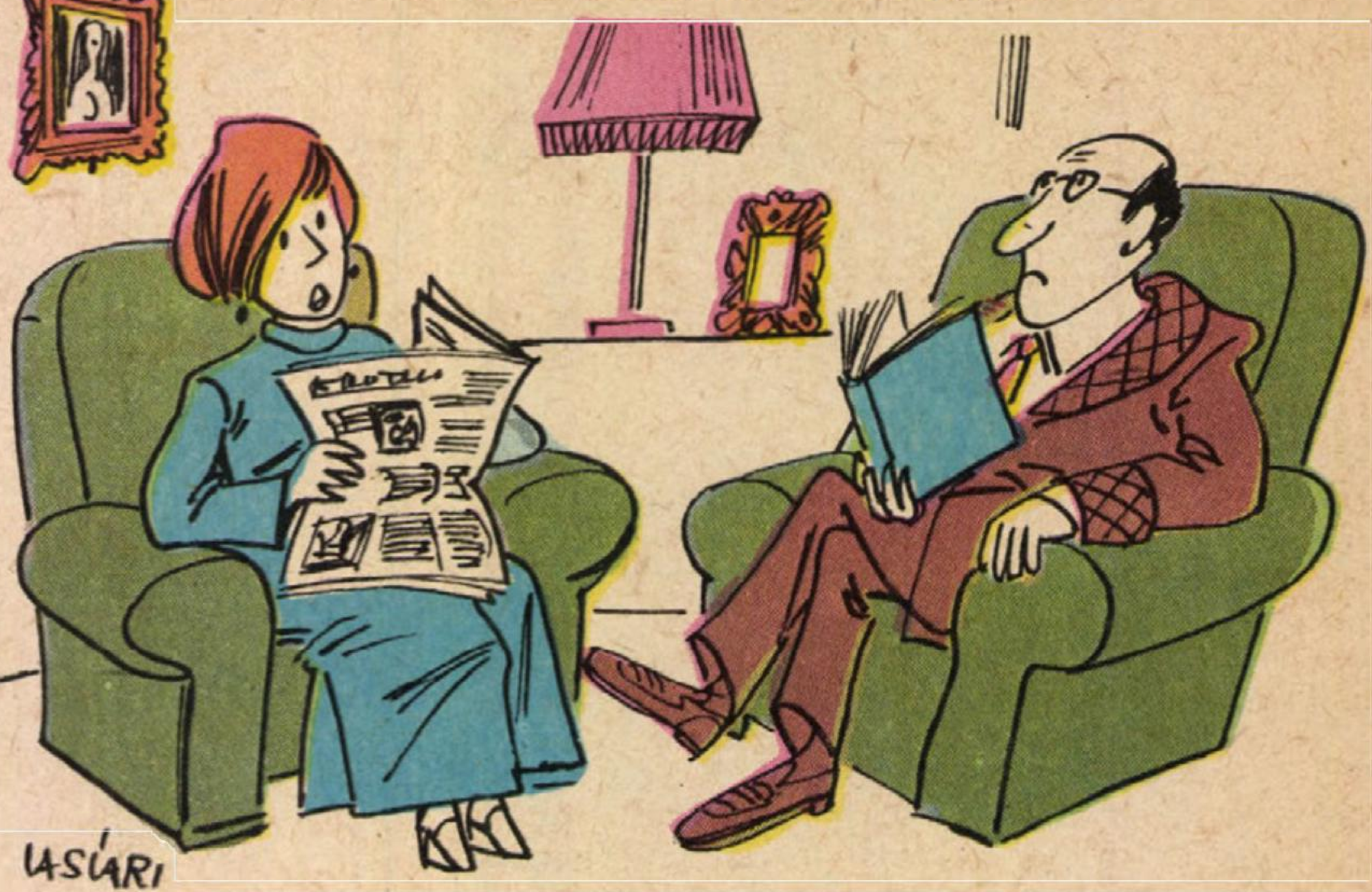
Javaslatomért mindössze „A legjobb Nobel-díj rendezéséért" járó különdíjra tartok igényt, esetleg csak az ezzel járó készpénzre.

Somogyi Pál

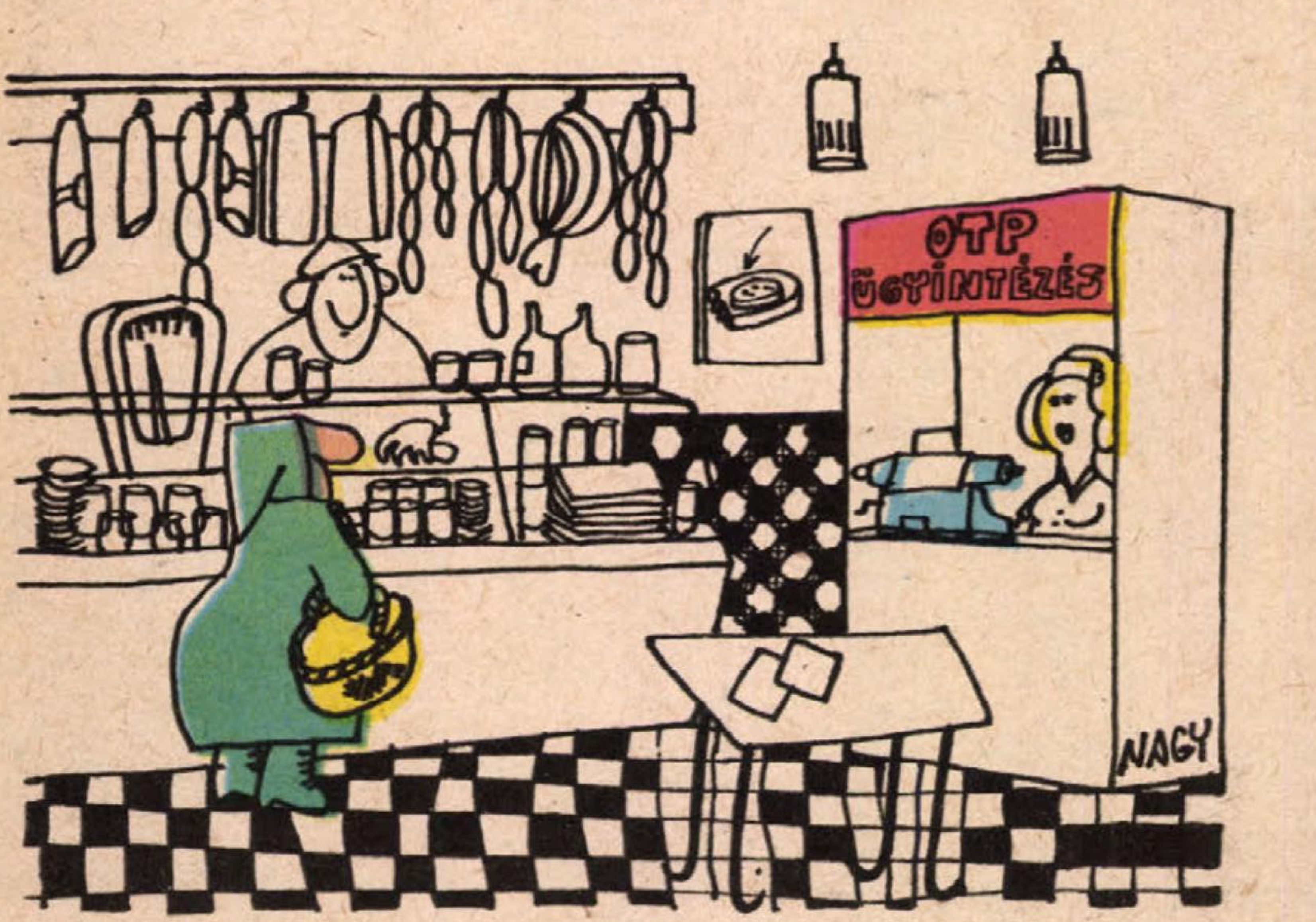
– Az nincsen a rendeletben, hogy borosüvegből nem ihatunk vizet...

JANUÁR 1-TŐL: ÚJ MÉRTÉKEGYSÉG-RENDSZER

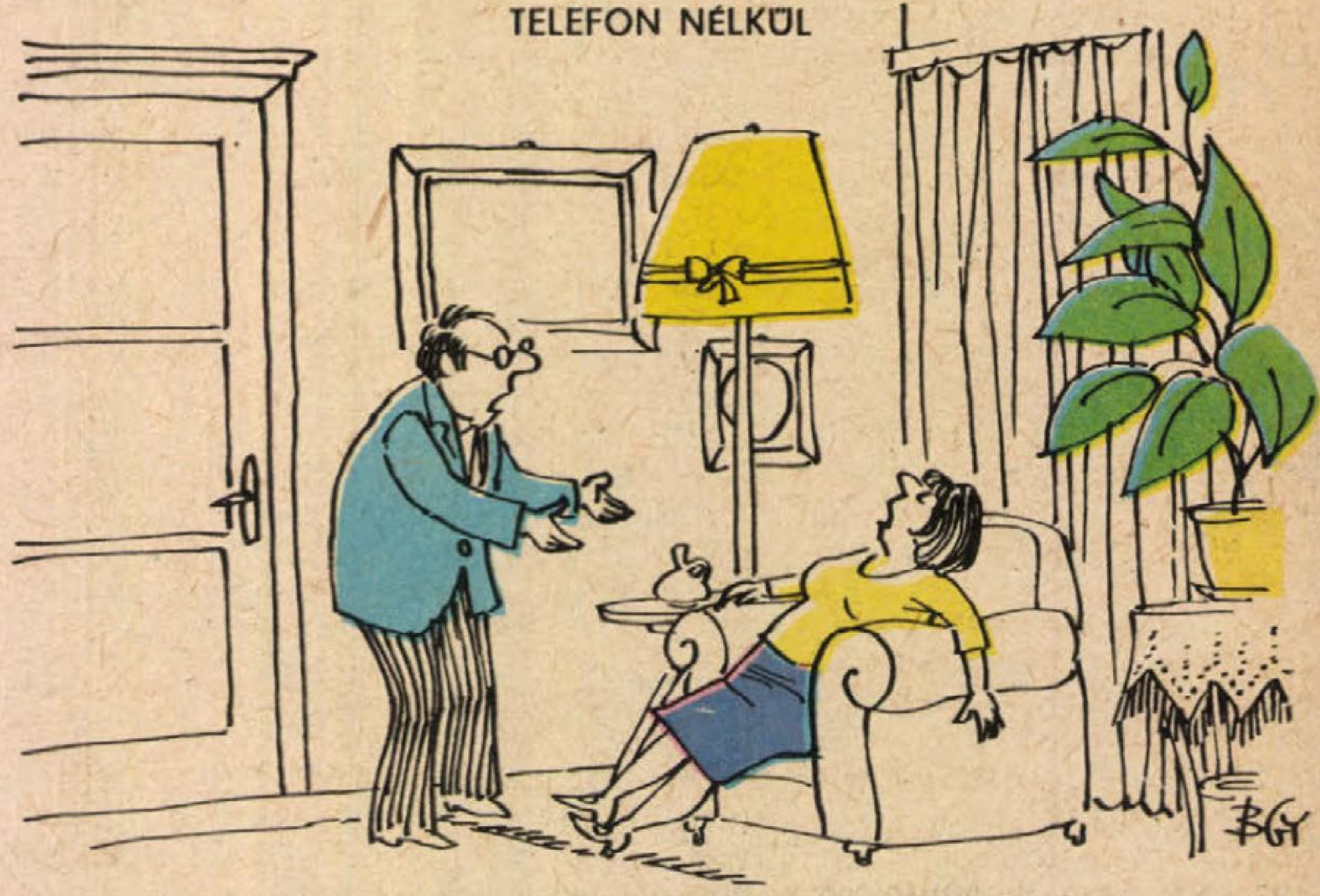

– Biztos, hogy ez nem jelent áremelést?

PERSPEKTÍVA

TELEFON NÉLKÜL

– Szedd össze magad fiam, csak a következő ötéves tervben tudunk este orvost hívni!

SZTRÁJK

Amikor híre járt, hogy Retek Gyula harmincnyolc napi koplalás után befejezi az éhségsztrájkot, egyszeriben benépesült az István tér. Kijött az összes híradó és valamennyi napilap riportere, mert nálunk sosem az a sztori, ha valaki éhezik — bár senki sem éhezik —, hanem az, ha valaki enni kezd — bár mindig mindenki enni kezd. A sereg körüljárta Retek Gyulát, ami harmincnyolc napi koplalás után nem volt túlságosan fárasztó gyalogtúra, és azt latolgatta, miért kezdett éhségsztrájkba ez az állandó lakással és bejelentett munkahellyel megáldott gépkönyvelő.

— Nem gond — mondta Ila Jenő, a tv ifjú kábelese, aki vegyesházasságból származván ingadozó lélek volt. — Tiltakozásképpen.

— Ugyan, Jenő! — kiáltotta Kék Rita, a huncutszemű asszisztens, aki az idén már háromszor hat hetet töltött a bájligeti ifivezető-hizlaldában s így tudta, hol a helye. — Mi az isten csodája ellen tiltakozna?

— Mert nálunk nincs miért tiltakozni — mondta Ila Jenő. — Ne kacagtass nyuszi, mert poros lesz a fogam.

— Na, na, na — mondta Roppant Gyula, aki politikai munkatárs létére sosem foglalt állást, mindig csak mellékállást. — Na, na, na.

A tér több pontján vitatkozó csoportok verődtek össze.

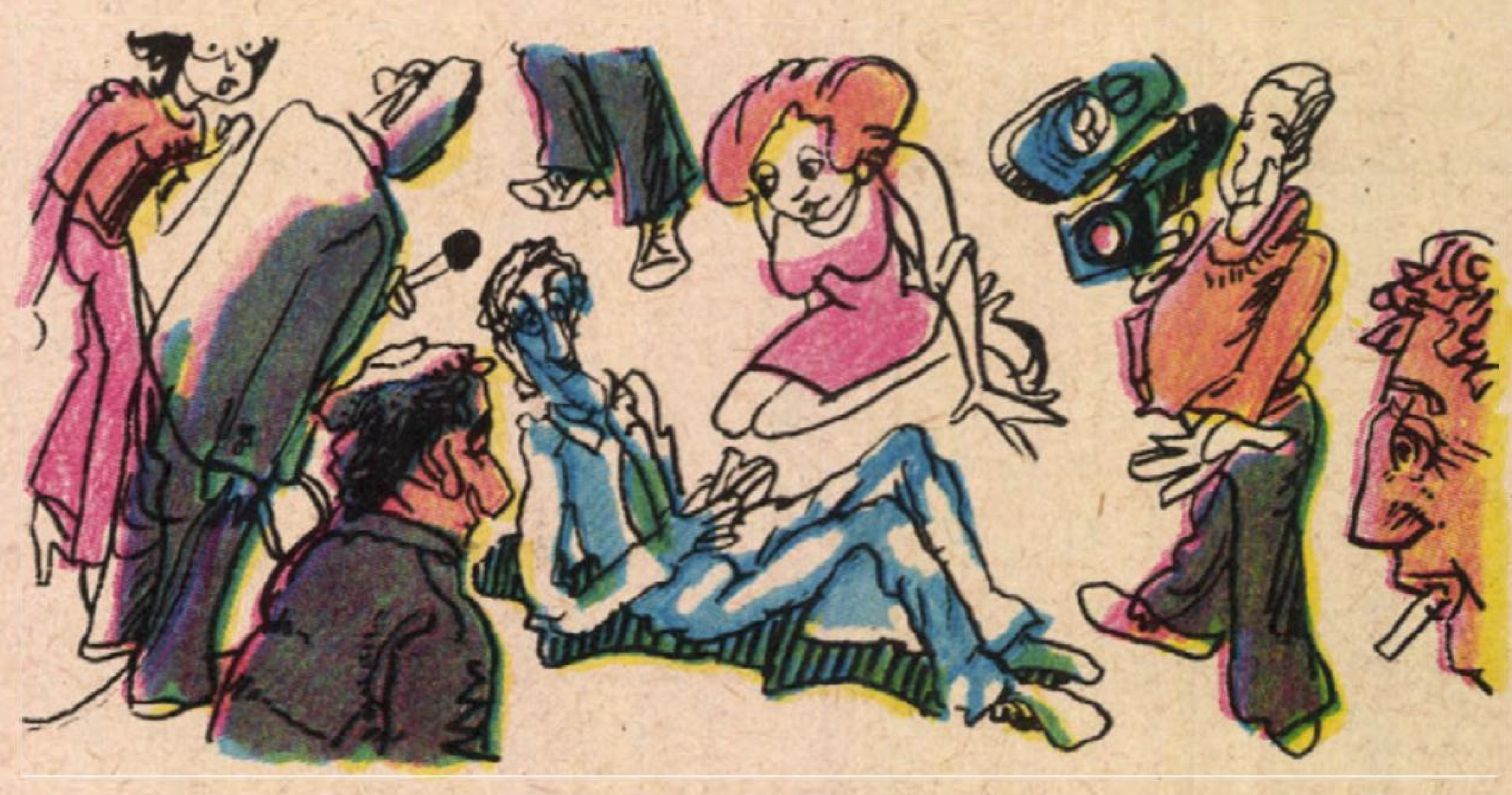
— Rokonszenvtüntetésről van szó — mondta egy aktatáskás. — Így vállal szolidaritást Mahabaddal.

— Márminthogy kicsodával?

— Nem kicsodával, hanem micsodával, maga szerencsétlen. Mahabad egy iráni város, a lapok hetek óta másról sem írnak.

— Kérem, én most jöttem faluhelyről.

— Akkor is felháborító tájékozatlanság. Mahabadot nemrég hagyta el húszezer kurd.

— Márminthogy mit csinálják? Idehallgass, ne csinálj nekem programot, mert hókon váglak ám ezzel a fustéllyal, nézze meg az ember.

Az első emeleti ablakból dús hölgy könyökölt ki a térre, a fején ötszáz hajcsavaróval.

— Truccból csinálja — kiáltotta. — Amikor itt járt az a nyugatnémet főnök, Retek Gyula másfél órán át nem mehetett át a túlsó járdára, ahol a menyasszonya várta. A kis madarat a szeme láttára csaklizta el a sarki pucerájos. Hát csoda, ha totál bedilizett?

— Kapjon a fejéhez, mama! — szólt fel egy kerékpáros boy-szolgálat. — Csak két hete, hogy Helmut Schmidt itt járt, ez az ürge meg már harmincnyolc napja fonnyasztja magát. Honnét tudhatta előre, he?

— Kispekulálta — sipított a dús hölgy, de csak úgy csilingoltak a fején a hajcsavarók. — Miért, most zárták le először az úttestet, mi? Hát tudja meg, hogy ennek az ütődöttnek már Bruno Kreiskynél elcsaklizták egy menyasszonyát.

— Az éttermi árak ellen protestál! — kiáltott egy kövér úr. — Mégiscsak sok!

— Hülyeség — fordult ellene egy zöldkötényes. — Magyar ember ilyesmiért nem koplal. Magyar ember akkor is kajál, ha a szájától kell megvonnia rá a falatot.

— Idehallgassanak — fontoskodott egy kis rekedt —, én pontosan tudom, mert a nénikém külföldi gyógyszereket hozat a Malvin utcai pedikűrösnőnek, aki viszont nem más, mint Retek Gyula bérmaanyukája. Szóval Retek Gyula... pszt... a kurtaviganósi Vörös Ulti téesz reklámfőnöke és így akarja felhívni a világ figyelmét az új kempingjükre.

— Micsoda marhaság ilyesmiért harmincnyolc napot koplalni.

— Pszt, nagy üzletről van szó. Azt akarják elérni, hogy Szadat és Begin Camp David helyett legközelebb Camp Ultin találkozzék.

Maga Retek Gyula ezalatt már javában mondta bele az Esti Krónika mikrofonjába:

— Azt olvastam valahol, hogy a hosszú koplalás kristálytisztává teszi az agyat. Az ember mindent megért és mindent világosan lát. És én szerettem volna végre rájönni, hogy az energiatakarékosság évadján mi az isten csudájának működtetjük egész éjjel a közlekedési lámpákat a fővárosban? Hadd üsse a guta a kései utasokat? Hadd pöfögjön el ötszázezer liter benzin a virágillatos éjszakába? Hát kérem, a kísérlet sikerült, az agyam tényleg kristálytiszta lett. A világ éles, határozott körvonalakban jelent meg előttem, mindent világosan láttam.

— Na és rájött? — kérdezte a riporter.

— Fészkes fenéket — mondta Retek Gyula.

Azzal bement a Kispiszkosba és kihozatott egy marhapörköltet tarhonyával.

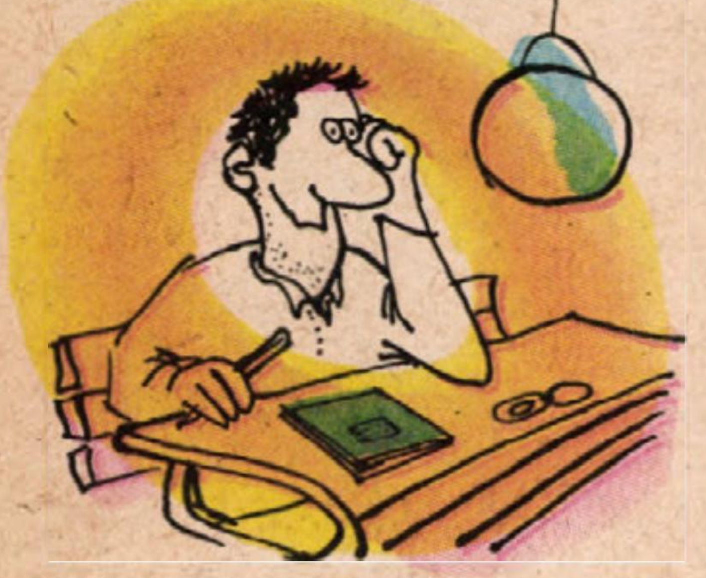
Peterdi Pál

TISZTELT ILLETÉKESEK

(KÉRVÉNY)

Alulírott, a mai helyzetre való tekintettel mély tisztelettel kérem, hadd iratkozhassak be újra a gimnázium első osztályába, mivel az én időmben nem volt olyan jó ott a helyzet, mint ma, és mindenféle tankönyvekből kellett tanulnunk.

Különös tekintettel például, akkor még feleslegesen megterheltek minket a matematika-tankönyvvel, ráadásul már pont augusztus végén, vagy szeptember elején, nem úgy mint most, hogy még decemberre sem teljesen biztos. És most mégiscsak sokkal jobb,

hogy már rajzműalkotás-elemzést, filmesztétikát, meg rajzfeladatokat sem lehet kapni, mert ez mégiscsak jelzi, hogy ezek kelendő tantárgyak, nem úgy, mint a mi időnkben, amikor még nem is tanítottak ilyeneket.

Mondanom se kell, hogy így sokkal könnyebb bejárni a suliba, nem kell cipekedni oda-vissza, s a leckét sem túl nehéz megtanulni, mert nincs miből.

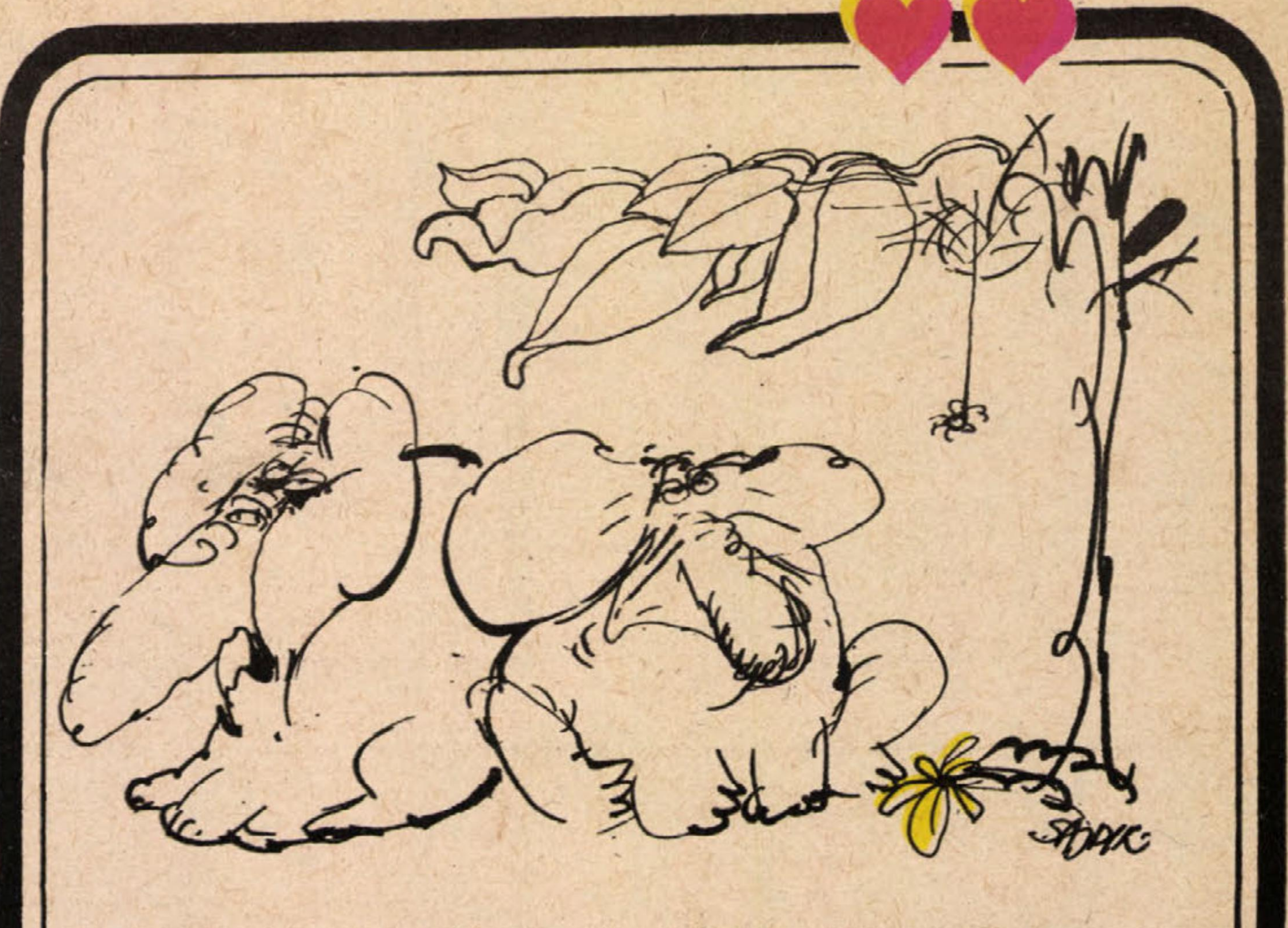
Aztán attól sem kell tartani, hogy túl okos lesz az ember, mire kijárja a gimit, ez pedig szintén szerencsés dolog, mert nem foghatja rám senki, hogy megjátszom az eszem. Meg hát fejlődő korunkban az ismeretek is rohamosan elavulnak, és ha én most járhatnám a gimnázium első osztályát, akkor szerintem nem avulna belőlem semmi, meg ugyebár az egyik későbbi fiam sem foghatná rám, hogy apu, te még mindig az ezerkilencszázhetvenkilences matematikakönyvből mondod a magadét.

Na meg hát a jelenlegi helyzetben a rokonságomnak is tudnék feladatokat adni, nem úgy mint az én időmben, amikor anyám nem hivatkozhatott arra a munkahelyén, hogy most várnak friss rajzműalkotás-elemzést a város túlsó végén, sőt apám és a nagyszüleim sem állhattak sorba egy-egy könyvesbolt előtt, mert akkor ez még nem volt divat, mivel akkor még csak szénszünet volt a sulikban, tankönyvszünet alig.

Ezenkívül a tanfelügyelőknek is sokkal könnyebb lenne a helyzetük, ha a tisztelt illetékesek visszalyeznének engem a gimnázium első osztályába, márpedig azért, mert nyugodtan kihívhatna felelni akármelyik tanárom, én nyugodtan állhatnék, mint szamár a hegyen, akármelyik tanárom nyugodtan beírhatná az elégtelent, mert semmiféle felelősség nem terhelné, hogy nem volt miből tanulnom otthon, és így a tanfelügyelőnek sem kellene szemrehányást tennie az igazgató felé.

Kérésem pozitív elbírálása érdekében azt is szeretném kihangsúlyozni, hogy szándékom csak akkor aktuális, ha közben nem jelentetik meg ezeket a tankönyveket, mert akkor újra kezdhetném a tanulást, és akkor legalább olyan nehéz helyzetbe kerülnék, mint amiben most vannak önök. Válaszukat várva továbbra is maradok tisztelettel:

Tormai László

– Tudod milyen voltál fiatalkorodban? Karcsú, elegáns és lehengerlő.

KASZKADŐR

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két rab beszélget a börtönben:

— Tudod, mi szeretnék lenni, ha kiszabadulok? Raktáros vagy pénztáros.

— Ha valaha is módom lesz rá, alkalmazlak.

— Miért pont engem?

— Mert tőled már nem kell erkölcsi bizonyítványt kérnem.

*

Két kisfiú beszélget:

— Én hatéves vagyok, hát te?

— Nem tudom...

— Cigarettázol?

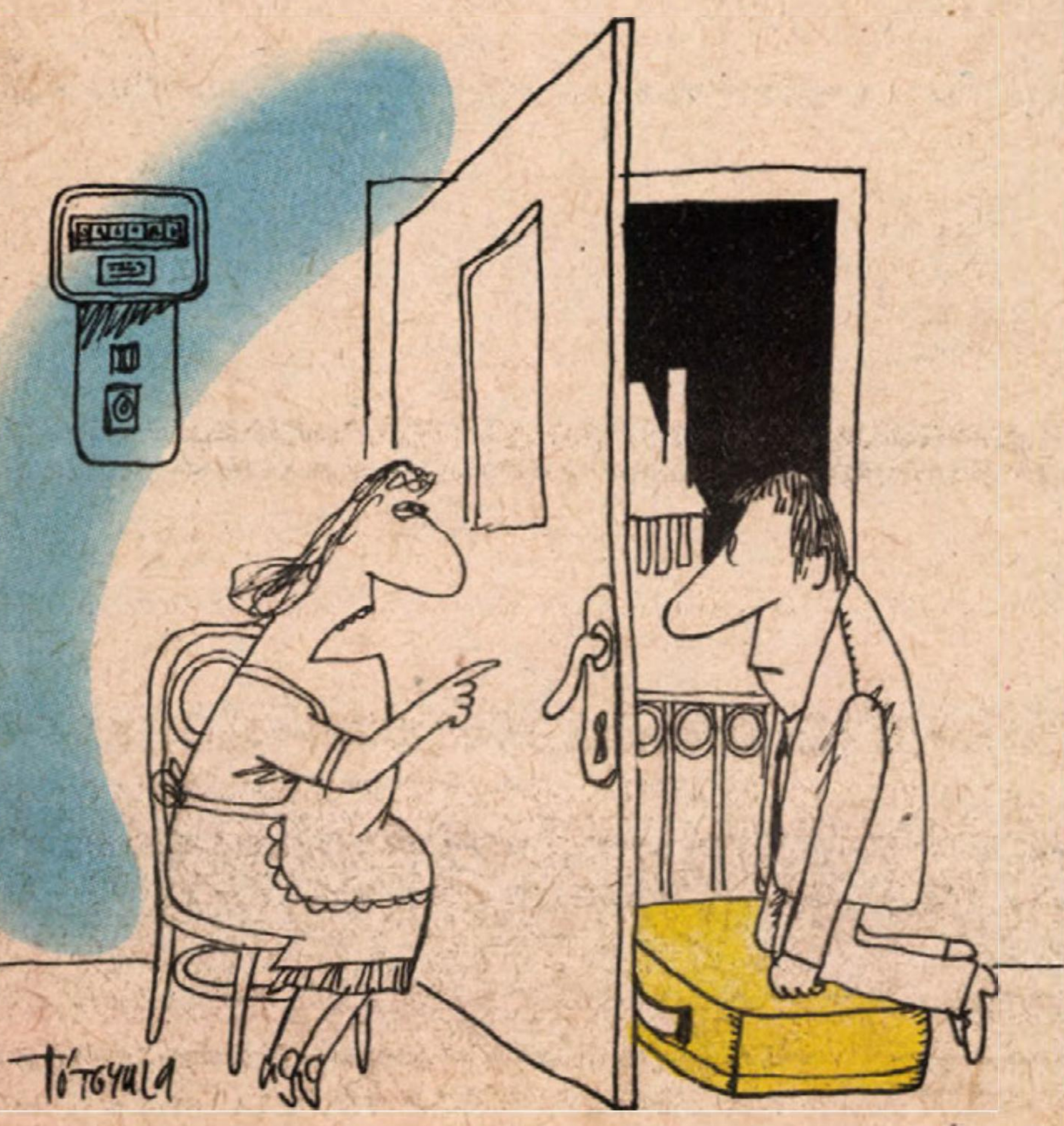
— Nem.

— Nőzöl?

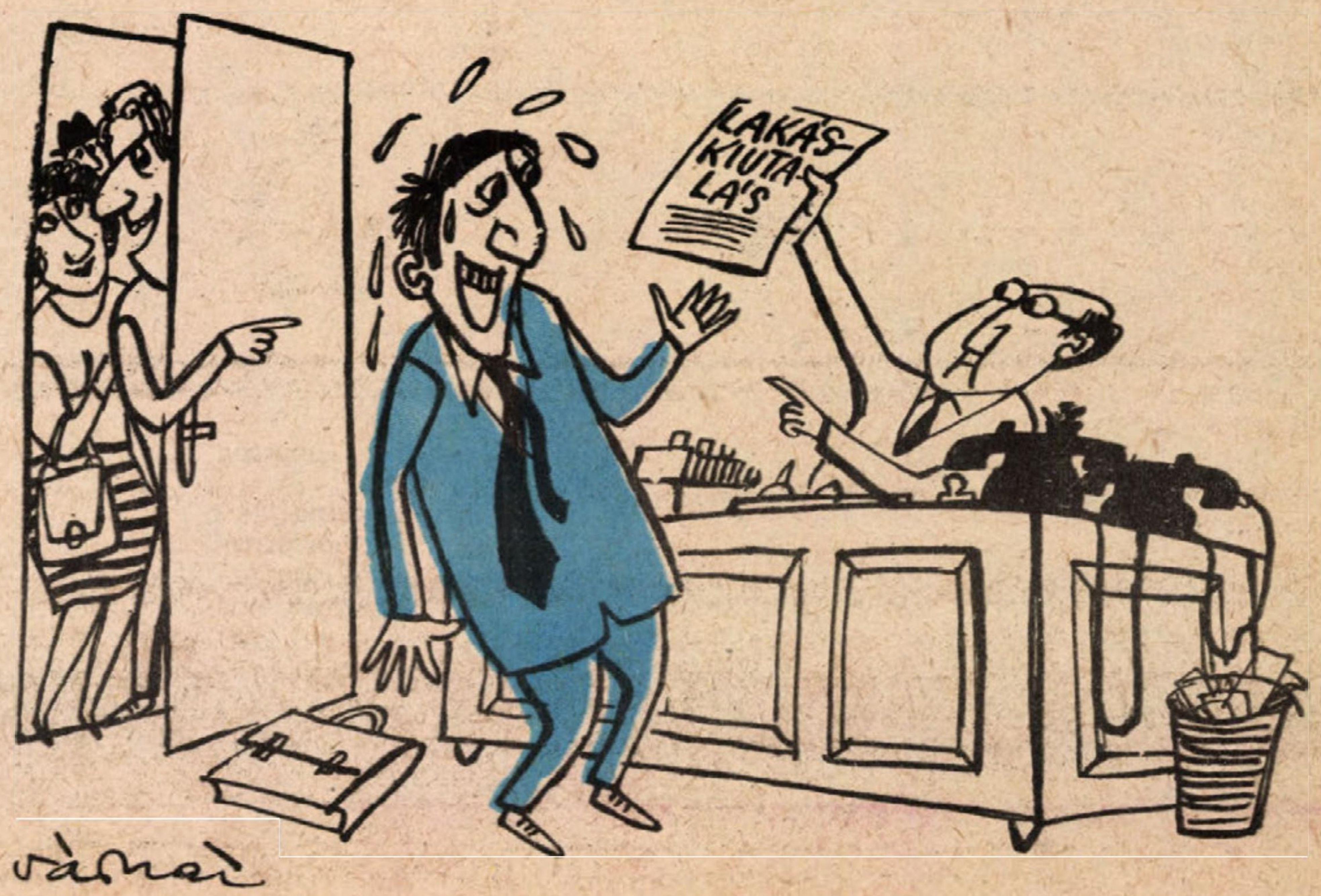
— Nem.

— Akkor olyan négy körül lehetsz...

ALBÉRLŐFELVÉTEL

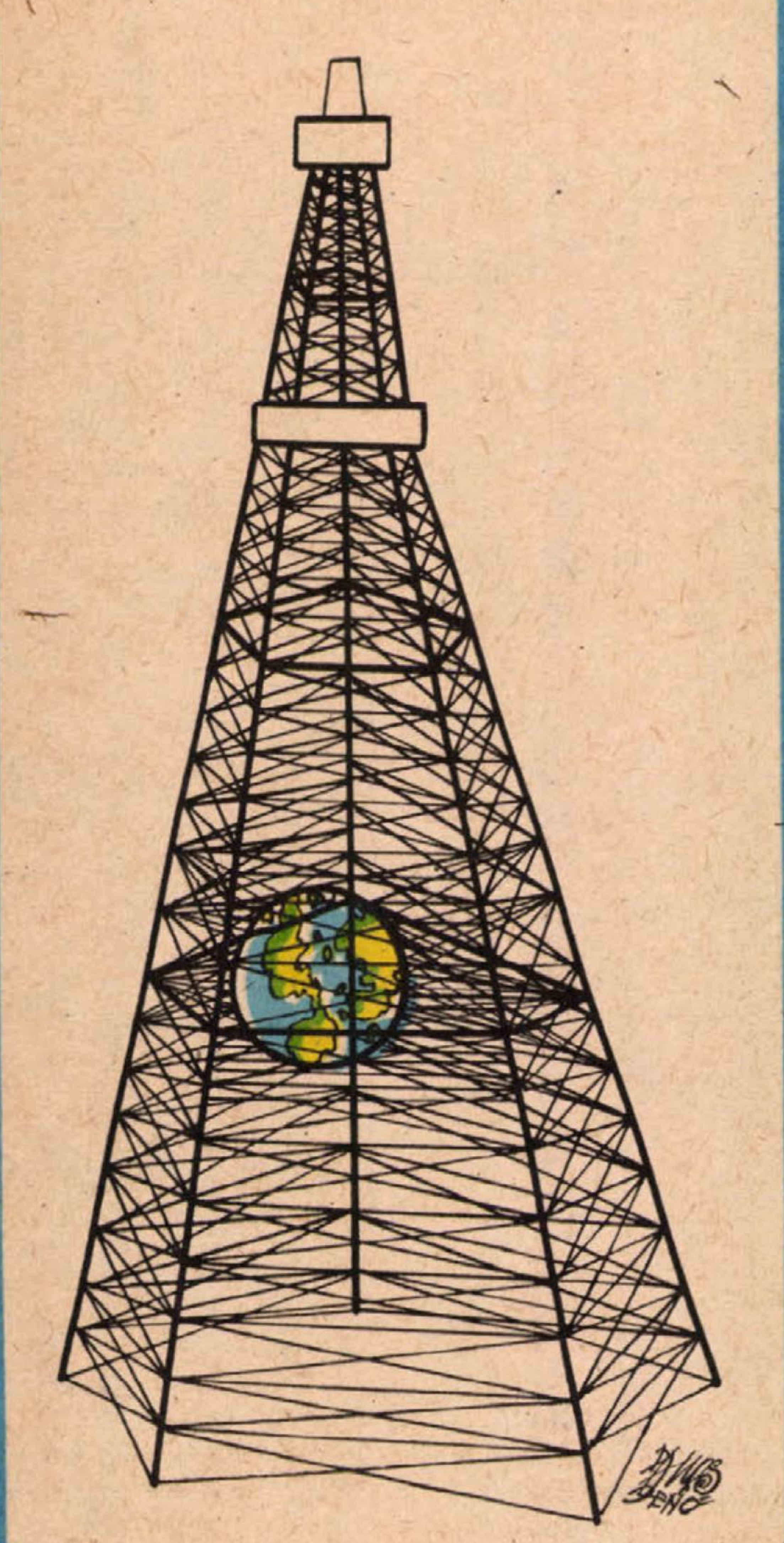

...és az előző helyéről miért kellett eljönnie?

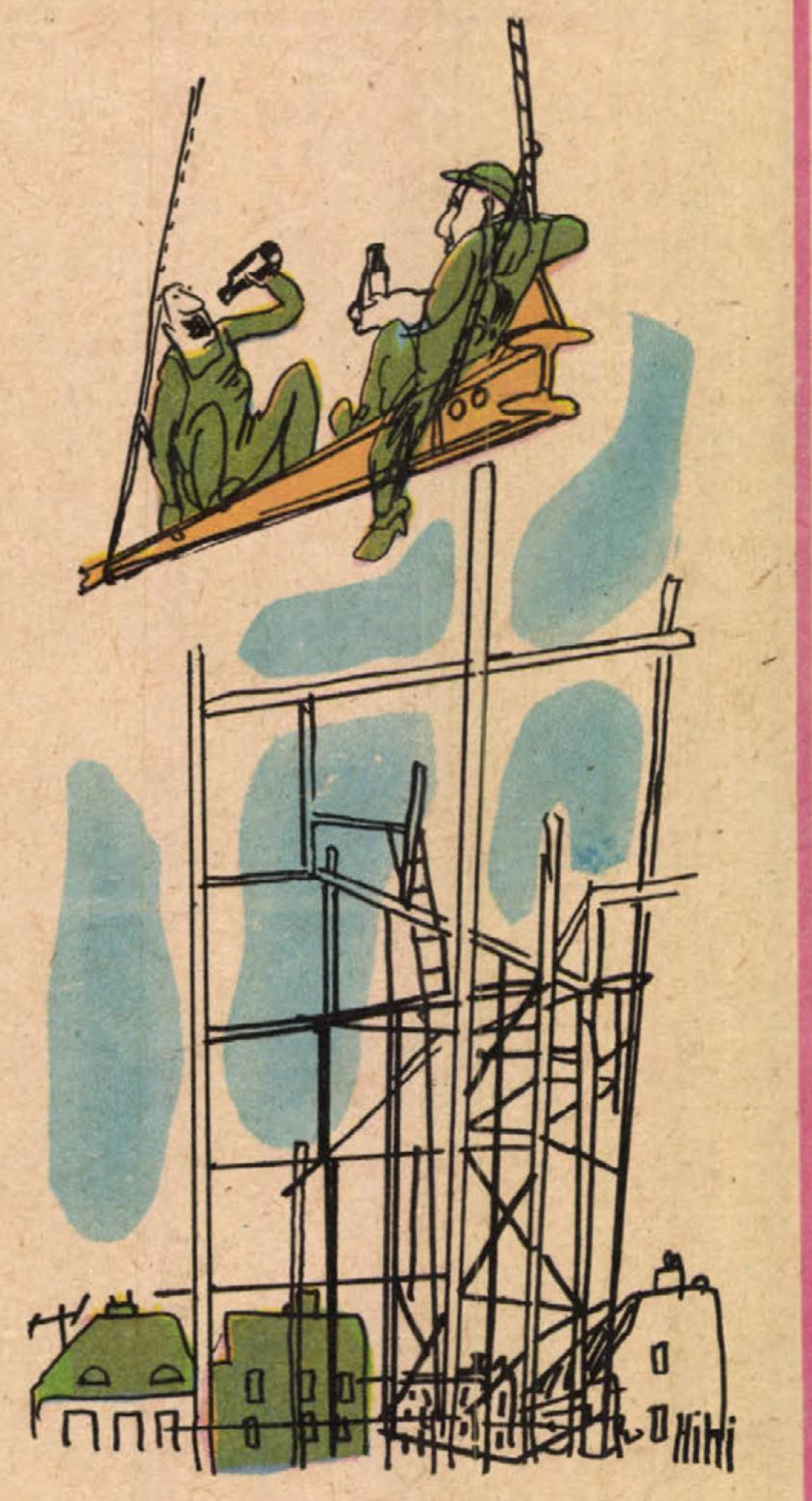

– Hátha megüti a guta örömében és akkor kiigényelhetjük a lakását!

KALITKA

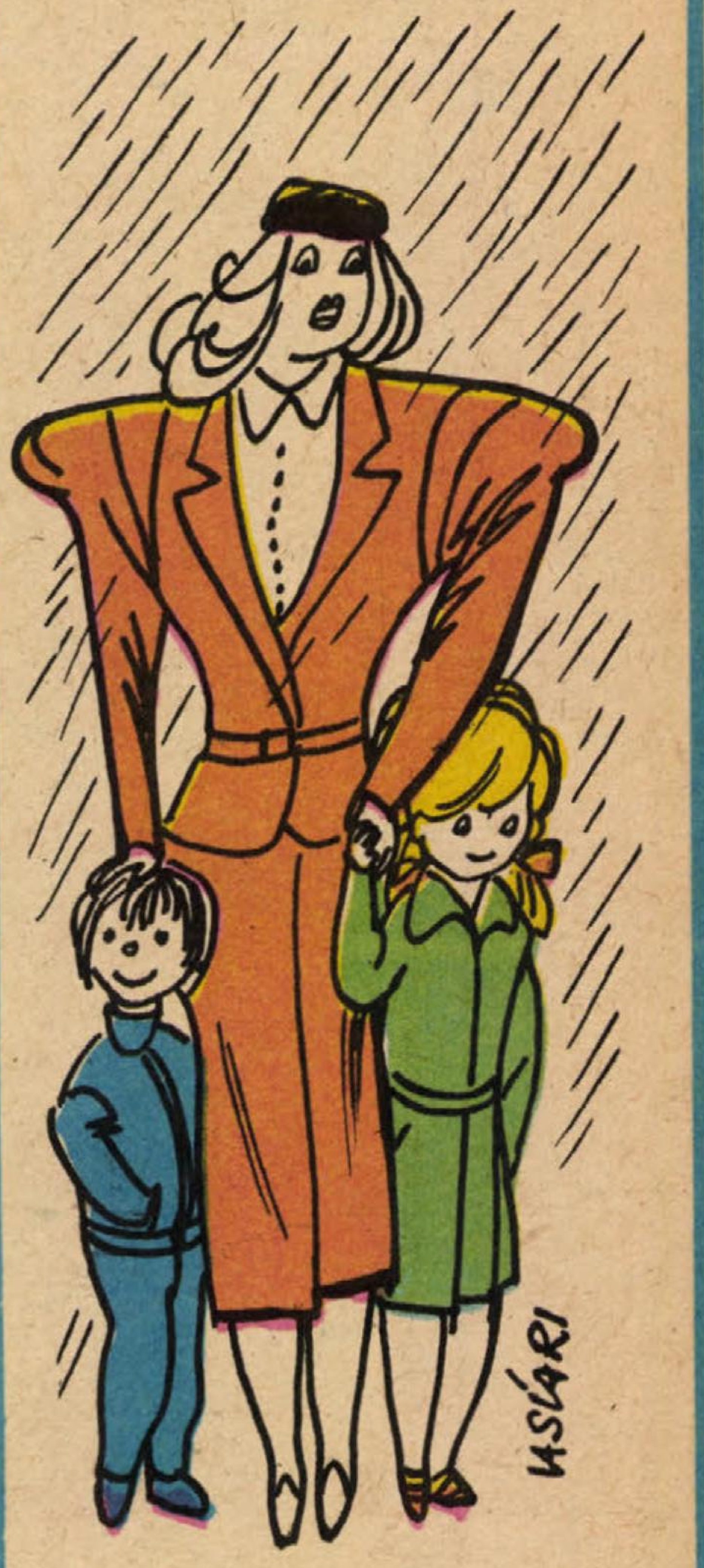

TILOS AZ UTCÁN INNI

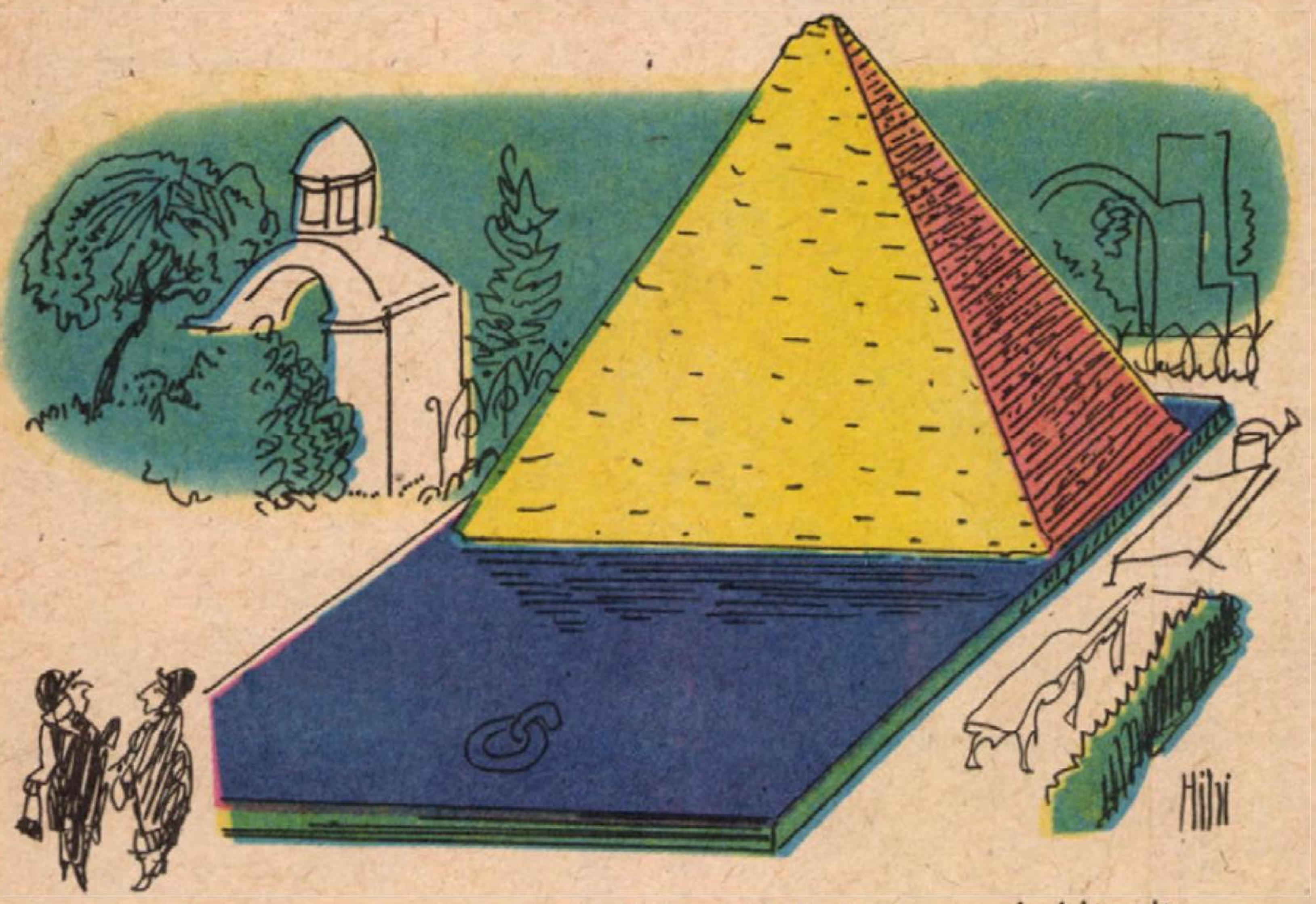

– Nyugodtan igyál, komám, itt nem lát meg senki . . .

DIVAT A SZÉLES VÁLL

– Esik! Gyorsan álljatok aválltömésem alá!

– Mindig is a nemes egyszerűséget kedvelte a megboldogult . . .

VÉRBELI GENTLEMAN

– Mr. Smith szeretne belépni az önök klubjába . . .

A FURFANGOS ÖZVEGY

— Meg sem ismeri a magamfajta szegény öregasszonyt?

Egy kéz barátságosan hátba vágott, de olyan erővel, hogy majdnem elvesztettem az egyensúlyomat. Hátrafordultam. Kedves ismerősöm, özvegy Freimovics Rezsőné mosolygott rám. A matrónára valóban alig lehetett ráismerni. Arcán kisimultak a ráncok, porcelánkék szeme fiatalosan csillogott.

— Remek színben van, Freimovics néni. Valami tündér elvarázsolta magát? — kérdeztem kíváncsian.

— Maga még hisz a tündérmesékben? Más történt velem. Eltartási szerződést kötöttem egy fiatal házaspárral.

— Manapság annyi rosszat hall az ember ezekről a szerződésekről. Alighogy beköltöznek a lakásba az eltartók, pokollá változik a velük szerződő élete. Elhanyagolják, nem adnak neki rendes kosztot. Azt szeretnék, ha az illető minél előbb itthagyná az árnyékvilágot.

— Én is így jártam volna, ha nem lennék furfangos asszony. A szerződésbe foglaltattam egy nagyon fontos záradékot.

— És mi a lényege ennek a záradéknak?

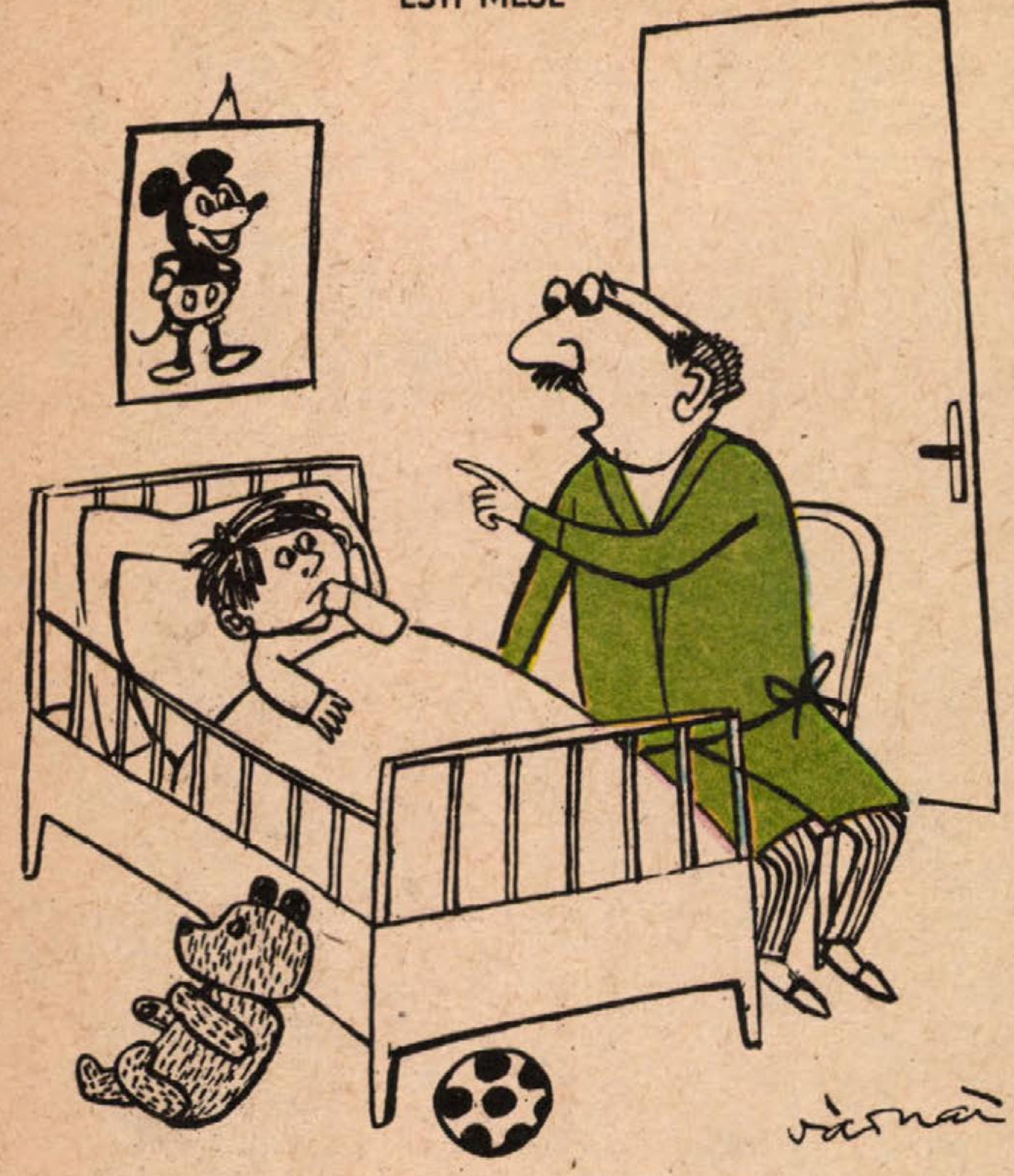
— Egyszerű. Addig a fiataloké a lakás, amíg életben vagyok. Utána az államra hagyok mindent. Elképzelheti, hogy körülrajonganak, mindent elkövetnek, hogy egészséges legyek, jó legyen a közérzetem. Naponta megmérik nincs-e lázam, ha egyet köhögök már visznek a híres belgyógyászhoz. Naponta ötfogásos kitűnő ebédet főznek nekem. Színházba, moziba cipelnek, a múltkor még az Omega együttes koncertjére is elvittek. Húsz-huszonöt évet így eléldegélek, aztán megváltoztatom a szerződést. Persze a fiataloké lesz a lakás, illetve akkor már középkorúaké — mosolygott huncutul özvegy Freimovics Rezsőné. — Ne haragudjon, sietek. Ma este az Operaházba visznek a Pillangókisasszonyhoz, utána beülünk valami éjszakai szórakozóhelyre. Így elviselhető az öregség.

Özvegy Freimovics Rezsőné puszit dobott nekem, s könnyed, ruganyos léptekkel elsietett.

Galambos Szilveszter

ESTI MESE

– ... és akkor a szegény kis főkönyvelő meglátta, hogy a gonosz, fekete revizor közeledik...

SZORGALMAS ÚJSÁGÍRÓK

I. OSZTÁLYÚ ÉTTEREM

– A számla!

MOYOTAMA

Szeptember 3-án, délelőtt 10 órakor fölpattant a párnázott vezérigazgatói ajtó, és a küszöbön ott állt csapzottan, de boldog, lelkes mosollyal, buzgón és fiatalon Barika András, gyártmányfejlesztési előadó.

Három indignálódott szempár meredt rá.

A vezéré, a főmérnöké és a kereskedelmi osztály vezetőjéé.

— Kicsoda maga?! — ripakodott rá a jövevényre a főfő. — Ránk tör, mint egy haramia! Mi keresnivalója van magának itten?! És egyáltalán hogyan...?

— Én mondtam neki, hogy értekezlet van — szólt be Barika válla fölött Erzsike főtitkárnő —, de ő egyszerűen félretolt...

— Megvolt rá az okom — vigyorgott Barika és előbbrelépett. — Ugye, a mi vállalatunknak, a Kártoló és Szövő Trösztnek sürgősen szüksége van egy Moyotama nevű bilineáris vetülékadagolóra?

Három kimért biccentés.

— És ugye, önök úgy döntöttek, hogy mihamarabb kiutaznak Japánba, Nagaszakiba, megnézik, kitapasztalják, megvásárolják a Moyotamát?

Újabb három biccentés.

Barika egy újságot rántott ki a zsebéből, a főnöki orrok elé dugta, csak úgy ragyogott a boldogságtól.

— Képzeljék, a mai lapban találtam ezt a hírt. Tessék, olvassák. Itt, nálunk, Budapesten, a Zümbi utcai kiállítóteremben, alig két saroknyira tőlünk, Japán Műszaki Hét nyílt meg a mai szent nappal. És többek között a Moyotamát is elhozták! Házhoz jött a portéka! Nem kell a világot beutazni érte! Megtakarítunk egy csomó kemény valutát és az önök drága munkaidejét!

A három szempár rámeredt az újsághírre.

— Sajnos — sóhajtott föl bánatosan a vezér —, ez a Moyotama, amiről itt írnak, amit a Zümbi utcában kiállítottak az 723 per bé típus, nekünk meg a differenciál paraméterek miatt csak a 723 per cé felel meg.

Barikának fülig szaladt a szája.

— Szó sincs róla! Kiszaladtam, megérdeklődtem. A 723 per bé csak abban különbözik a 723 per cétől, hogy az előbbi tojássárga, az utóbbi meg okkersárga. A differenciál paraméterek tökugyanolyanok mind a kettőnél.

— Van itt nagyobb bibi is — vakarta meg a feje búbját a főmérnök. — Amiről írnak, az egy közvetlen vezérlésű Moyotama, nekünk pedig távvezérlésű Moyotama kell.

Barika bólintott.

— Ez nekem is megütötte a szememet, kiszaladtam még egyszer a Zümbi utcába, ott a japán szakemberek fölvilágosítottak, hogy csak egy adaptert kell csatlakoztatni a nagyfrekvenciás demodulátorhoz, és akkor már távolról is vezérelhető. Hoztak is adaptert, két dollár ötven cent az ára.

A kereskedelmi főnök nyájasan elmosolyodott.

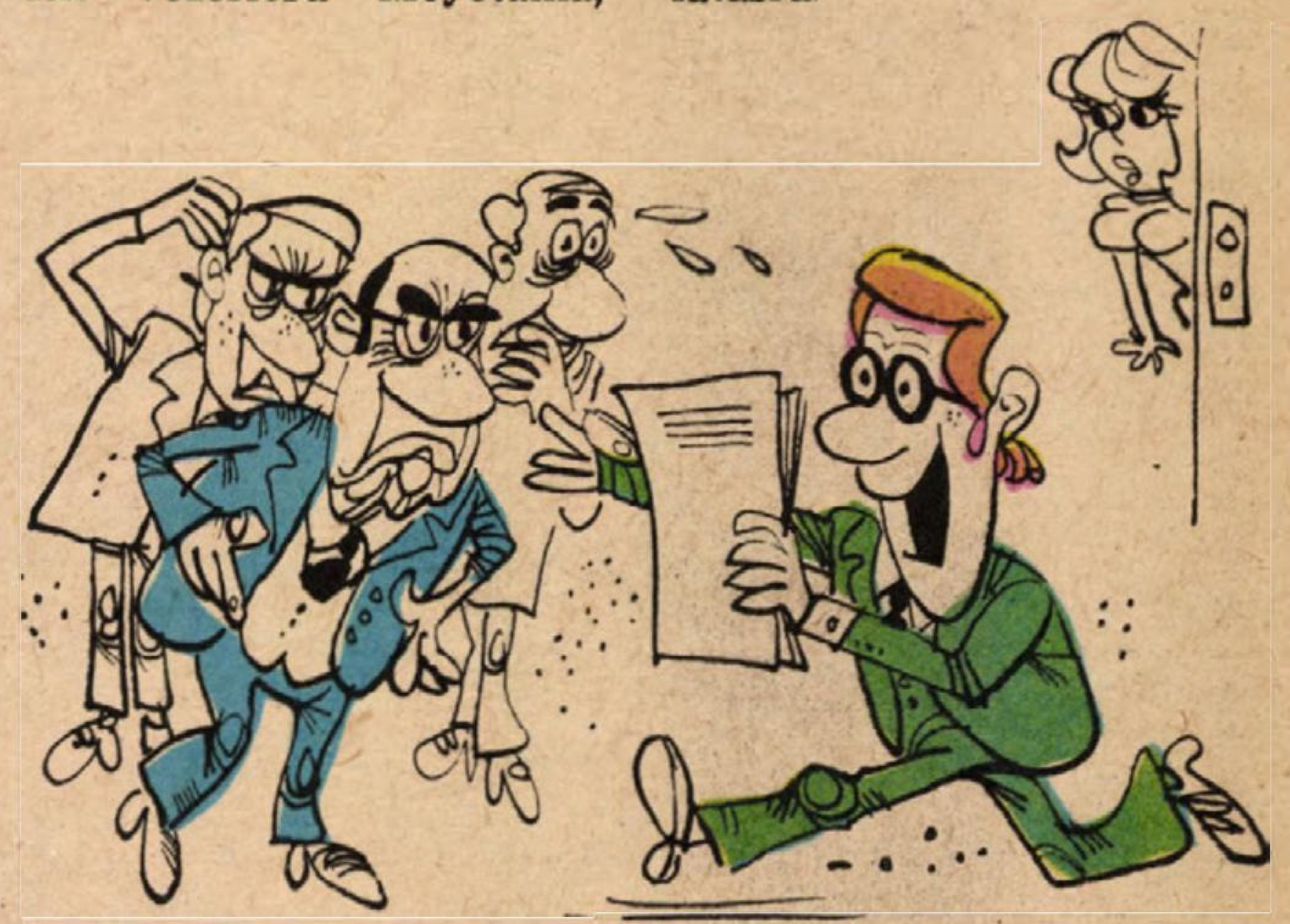
— Fiatal barátom, maga nem tudja, hogy milyen ördögi rafináltak ezek a kapitalista üzletemberek. A kiállításokon csodásan dolgozik a mintakészülékük, azt aztán hazaviszik, és küldenek nekünk egy rakás ócskavasat, garanciális huzavonák, perek, tiszta ráfizetés. Ezért kell a helyszínen kiválasztanunk és kipróbálnunk a megfelelőt.

Barika megrázta a fejét.

— Nem, szerencsére most más a helyzet. Tudniillik ez az aggály bennem is felötlött, és még utoljára kiszaladtam a Zümbi utcába. Megtudtam a ferdeszemű szakiktól, hogy ha kipróbálás után igényt tartunk erre a Moyotamára, azt rögtön itt is hagyják nekünk, mert a bemutatókörútjuk utolsó állomása a Zümbi utca, nekik is így gazdaságosabb.

A három vezető összenézett, aztán az igazgató odaszólt Barika Andrásnak:

— A maga információi alapján újabb elemzés alá vesszük a témát, a viszontlátásra.

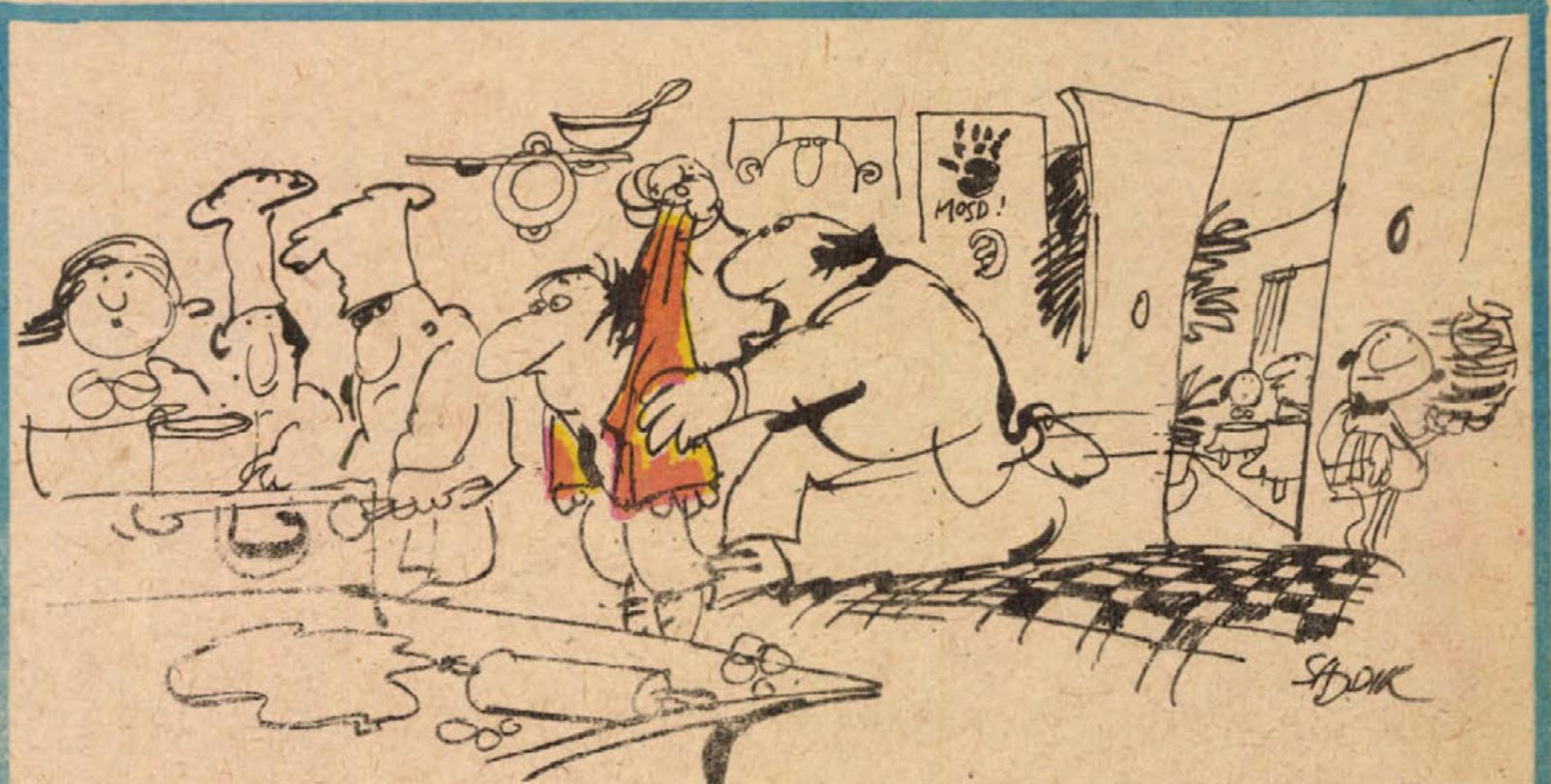
...

Az újabb elemzés során úgy döntött a vezérkar, hogy nem vesznek Moyotamát Nagaszakiban, illetve a Zümbi utcában, hanem vesznek Yomomatát Tokióban, mert az szálirányban bolyhozza a vetüléket, és nem keresztbe.

A vezér, a főmérnök, a főkereskedő már a repülőgépen, Singapur fölött, arra a közös álláspontra jutott, hogy ha két hét múlva visszajönnek, Barika András ellen fegyelmi eljárást indítanak, mert szeptember 3-án, délelőtt, nevezett dolgozó három ízben is engedély nélkül elhagyta munkahelyét.

(Ez a történet — lényegét tekintve — nem kitaláció. A szerző csak azért változtatta meg a neveket, meg néhány egyéb apróságot, nehogy magukra ismerjenek — a japánok.)

Kürti András

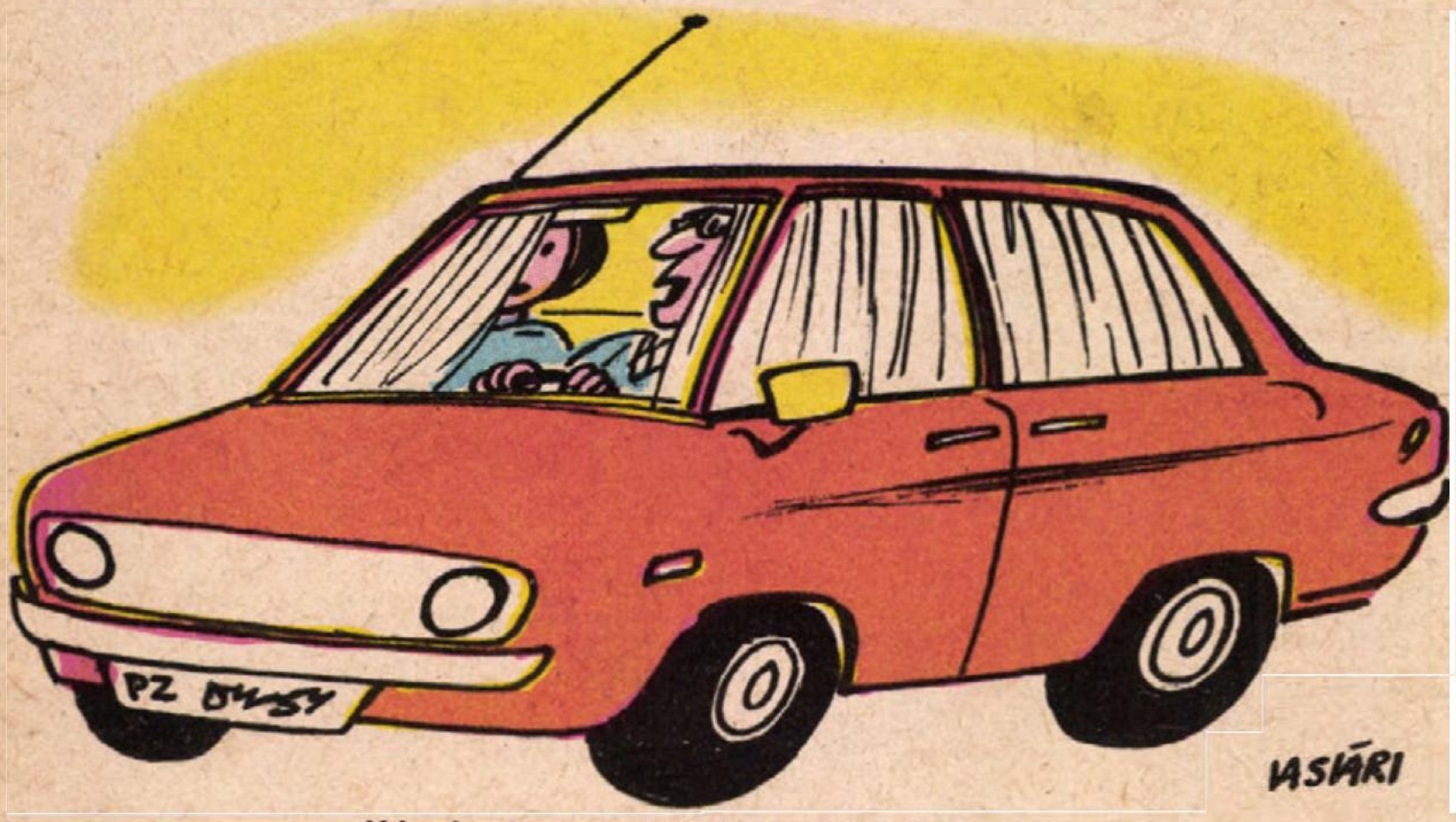

– A kedves vendég most megmutatja, hogyan lehet ennyi anyagból nagyobb gombócokat készíteni...

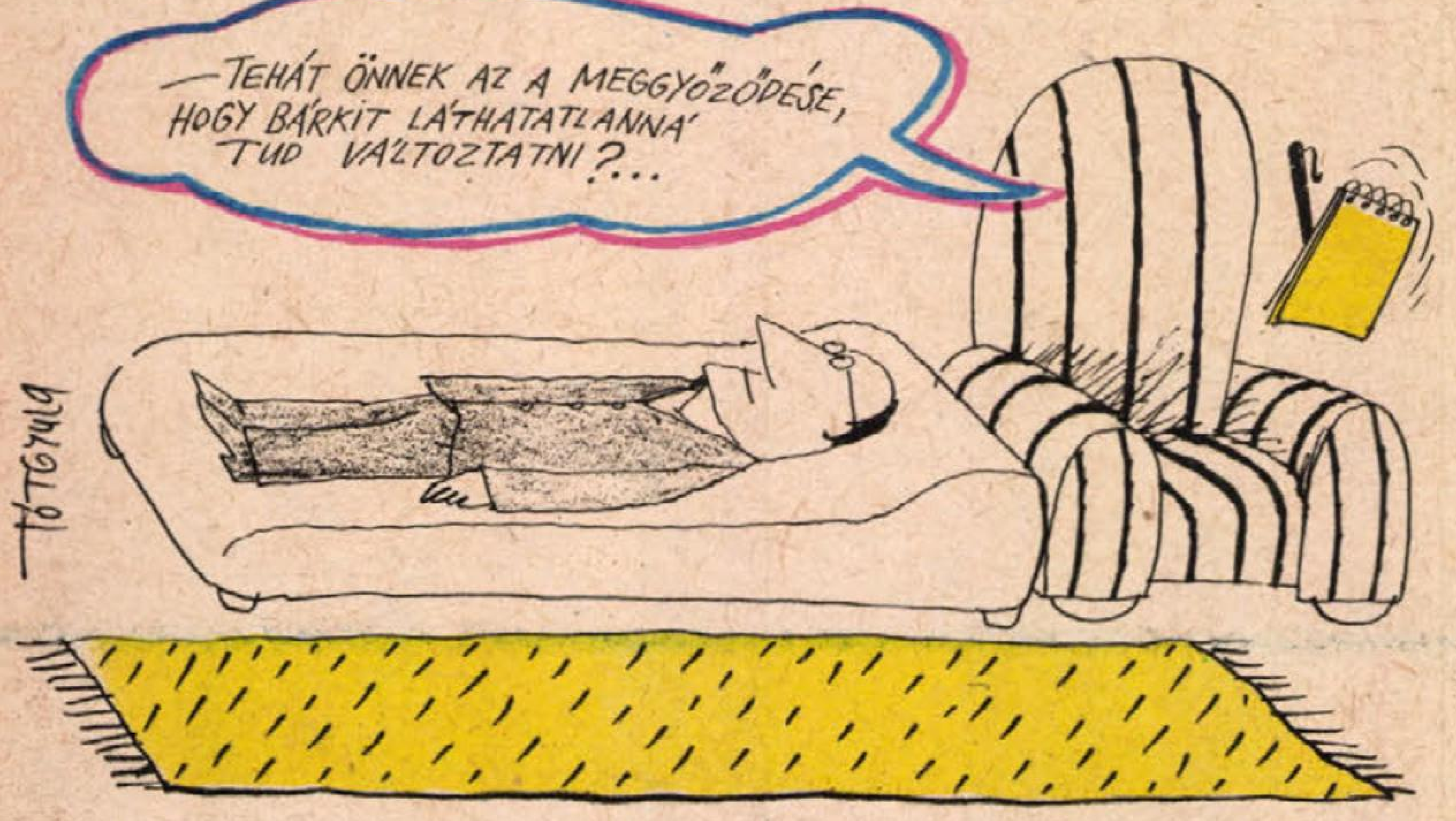
– Hogy rohan az idő. Lassan már egy teljesen új generáció válik el!

A LEGÚJABB HÓBORT

– Kár, hogy nem klöpli függönyt vettünk...

IDEGGYÓGYÁSZNÁL

SZOMBATI BEVÁSÁRLÁS

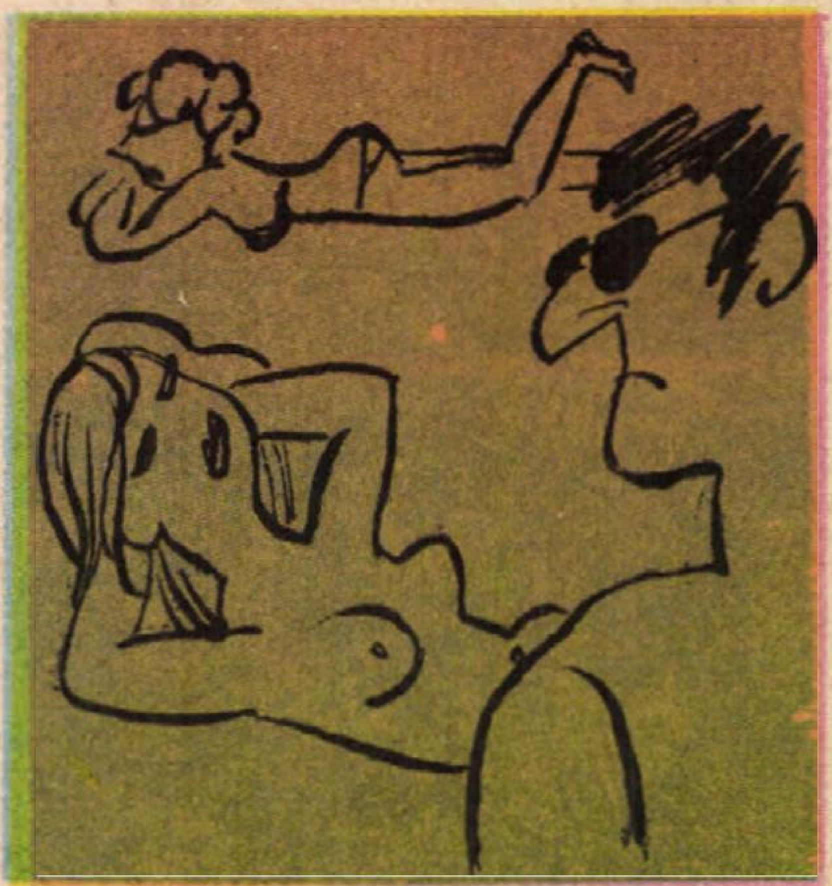

Tengerparti nyár

MEZTELEN MELL

Cannes-ban, a híres fürdőhelyen, már természetes, hogy a nők meztelen mellel napoznak. A nagy hotelek előtti külön plage-on pedig egyáltalán nem hordanak semmit. Vagyis aki a Carltonban vagy a Majesticben lakik napi 1200 frankért, az meztelenre vetkőzhet. A nyilvános plage-okon ez tilos.

Itt, Normandiában, eddig még nem láttunk meztelen mellű nőt a tengerparton. De aztán egyik nap itt is feltűnt egy újító. Szakszerű nekikészülődés után elnyúlt a homokban. A franciák általában semmin se csodálkoznak. Oda-odavetettek egy-egy pillantást a nőre, volt, aki lassított, amikor elment

mellette, de semmi több. Csak egyetlen valaki jegyezte meg a nem éppen sikerült mellre.

— *Erre* kellett idáig várni?

GÉPESÍTETT SZERENCSE

Annyian vannak itt a szezon alatt, hogy ha eldobnak egy labdát, legalább két fejet talál el. Amikor hét óra felé elindul a nép haza, vacsorázni, széttépett dobozok, üvegek, újságok maradnak utánuk, a többit elnyeli a homok. A többi alatt értendő kulcs, pénz, gyűrű, óra, karkötő, nyaklánc. Ezt úgy tudom, hogy nem egyszer láttam konok kitartással hajladozó alakokat, amint piszkálják a homokot. Évekkel ezelőtt pedig, szeles időben, fel-alá járta a plage-t egy öregember, bottal a kezében. A szél ugyanis elfújja a homokot és ott van alatta az elveszett valami. Az öreg aztán eltűnt. De idén láttam az utódját. Gépesítve. Olyan készüléket húzogatott a homokban egy fiatalember, mint egy porszívó, vagy amilyen, gondolom, egy aknaszedő. A masina olykor-olykor felbúgott: amikor valami fémet érzett a homok alatt.

Odamentem a fiatalemberhez. Éppen kikotort a homokból egy rozsdás szöget, és dühösen elhajította.

— A gazdasági válság, monsieur! — fordult hozzám közlékenyen. — Az embereknek nincs mit elveszíteniük. Se pénzt, se ékszert. Tudja, monsieur, mit találtam Merlimont-ban? — mutatott a közeli plage-ra. — Egy öngyújtót. Én dobtam el tavaly, mert bedöglött.

DRÁMA

Nemcsak Párizs van Franciaországban, hanem sok kis falu is, s a távolságot az Eiffel-toronytól és a Folies-Bergère-től nemcsak kilométerekkel mérik, hanem évekkel is. Persze, a fiatalok nem ilyen komplikáltan számolnak, mint az idősebbek. Ezért történt, hogy Monique mamája gyanakodva szemlélte, hogy a lánya beül Marcel, az egyik szomszéd fiú kocsijába, s elrobognak.

Estefelé, amikor visszajöttek, Monique kiugrott a kocsiból és berohant a szobájába. Monique apja is tudott a kirándulásról s azt hitte, mindent ért, s megtöltötte a vadászpuskáját.

A mama besietett Monique után a szobába. A lány az ágyra borulva sírt.

— Kislányom, akart tőled valamit ez a Marcel? — kérdezte gyengéden.

— Nem — felelte Monique, és felzokogott.

FRANK! FRANK!

Hiába duzzad a magyar turista pénztárcájában a hivatalosan kapott 1000 frank, azért megnézi, mire költi a frankjait. Elmélyült felderítést végez például egy önkiszolgálóban, s végül is vesz egy üveg sört. De mivel ketten vannak, két üveggel vesznek. Kimenetelkor a kezükbe nyomnak egy borreklámot. Hat palack egy dobozban. *Moulin a vent.* 210 frank. Vagyis a hat palack mindössze 1100 forint. Szárnyasok és vadak mellé javasolják.

— Nem bírom se a vadat, se a szárnyasokat — jegyzi meg az egyik magyar.

— És ez? — mutat a *Puisseguin St. Emilion* színes fotójára a másik magyar. — Marhahúsokhoz megy. 150 frank.

— Nem kedvelem a marhát.

— No és ez? *Haut Médoc.* 126 frank. Birkához ajánlják.

— Láttál te engem valaha birkát enni?

A másik magyar dühbe jön.

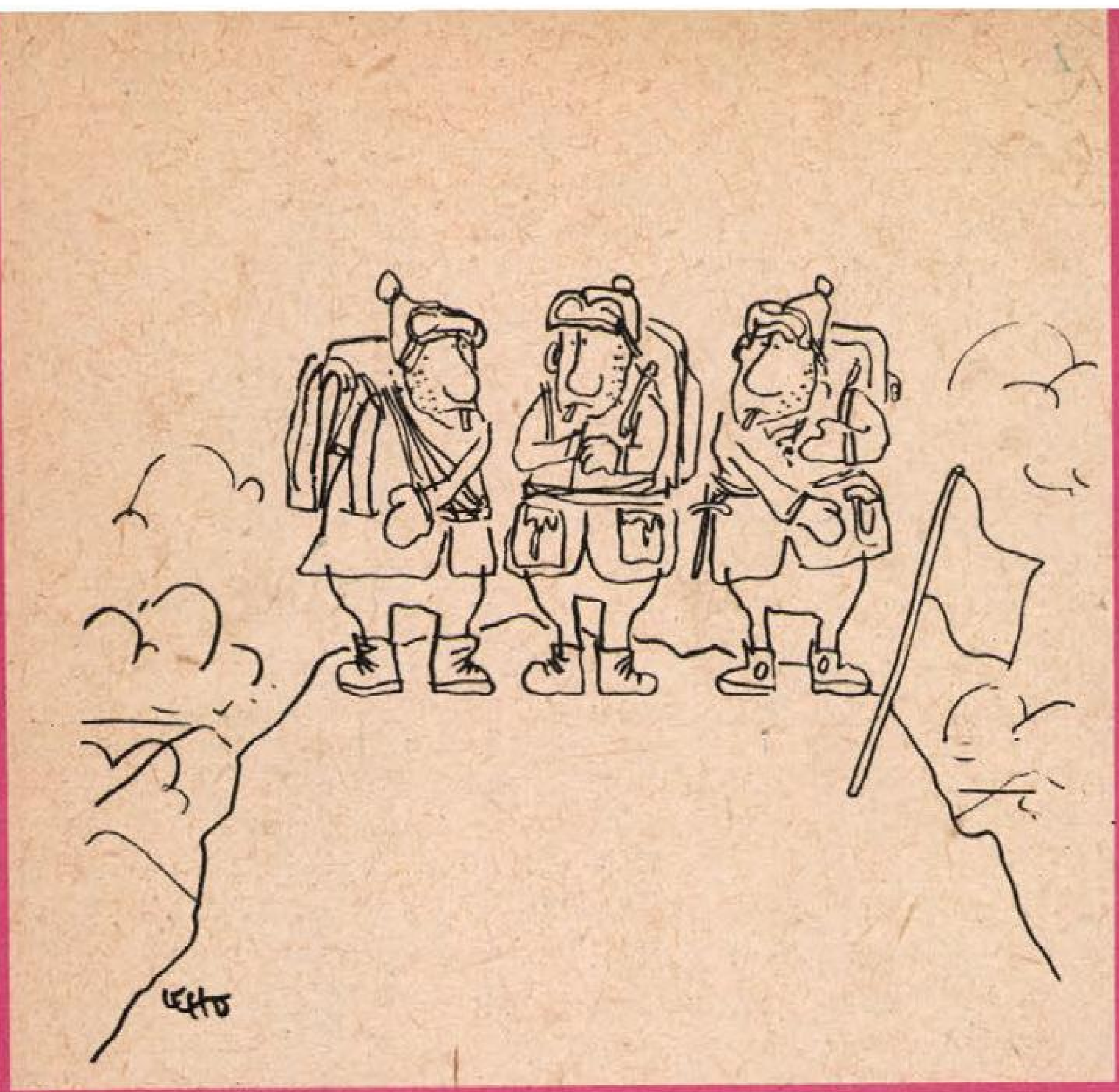
— Arról még nem hallottál, hogy az ember iszik bort mindenféle körítés nélkül is?

— Hogyne.

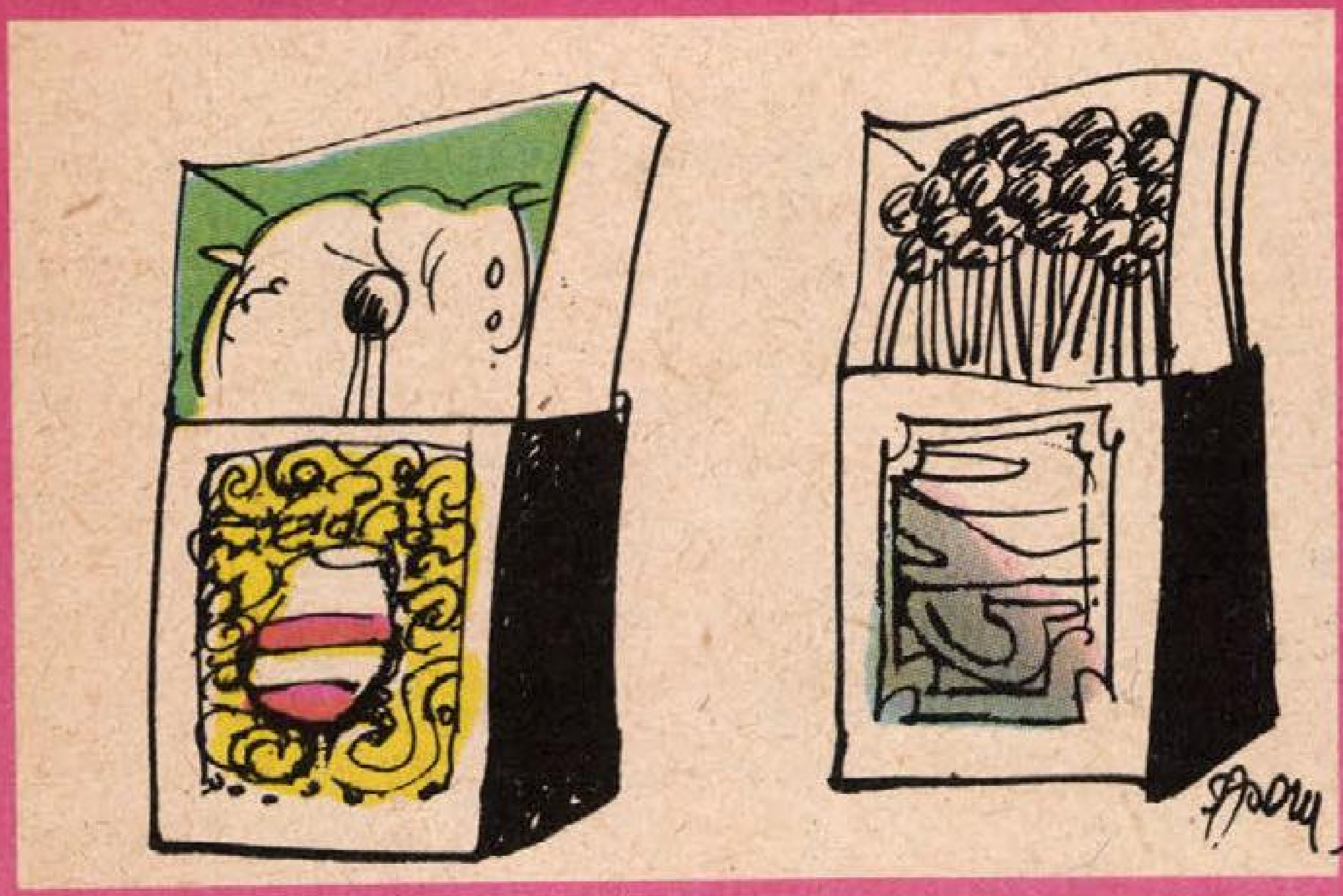
— És akkor mit iszol?

— Cinkotai szomorodnit. De az itt nincs.

Fendrik Ferenc

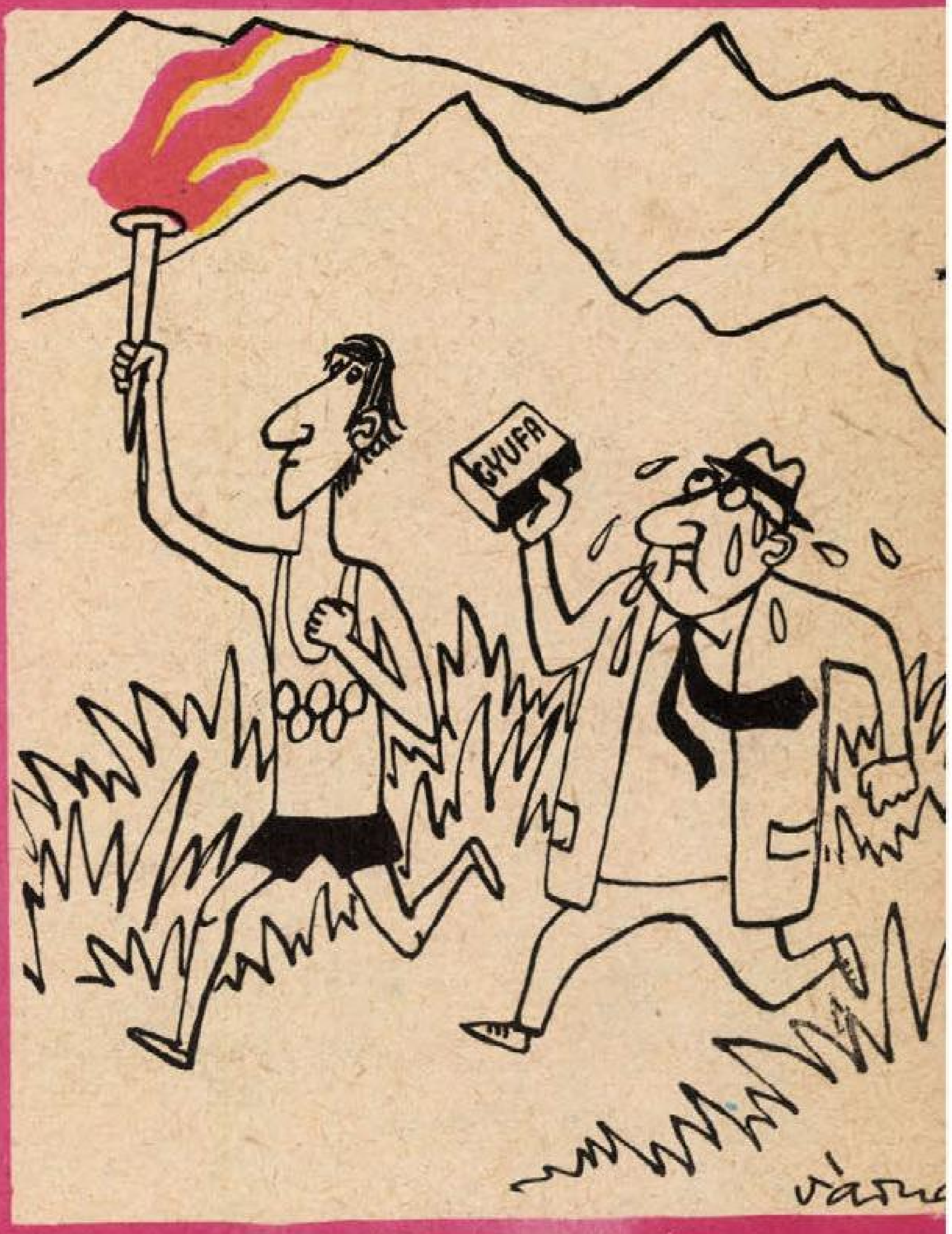

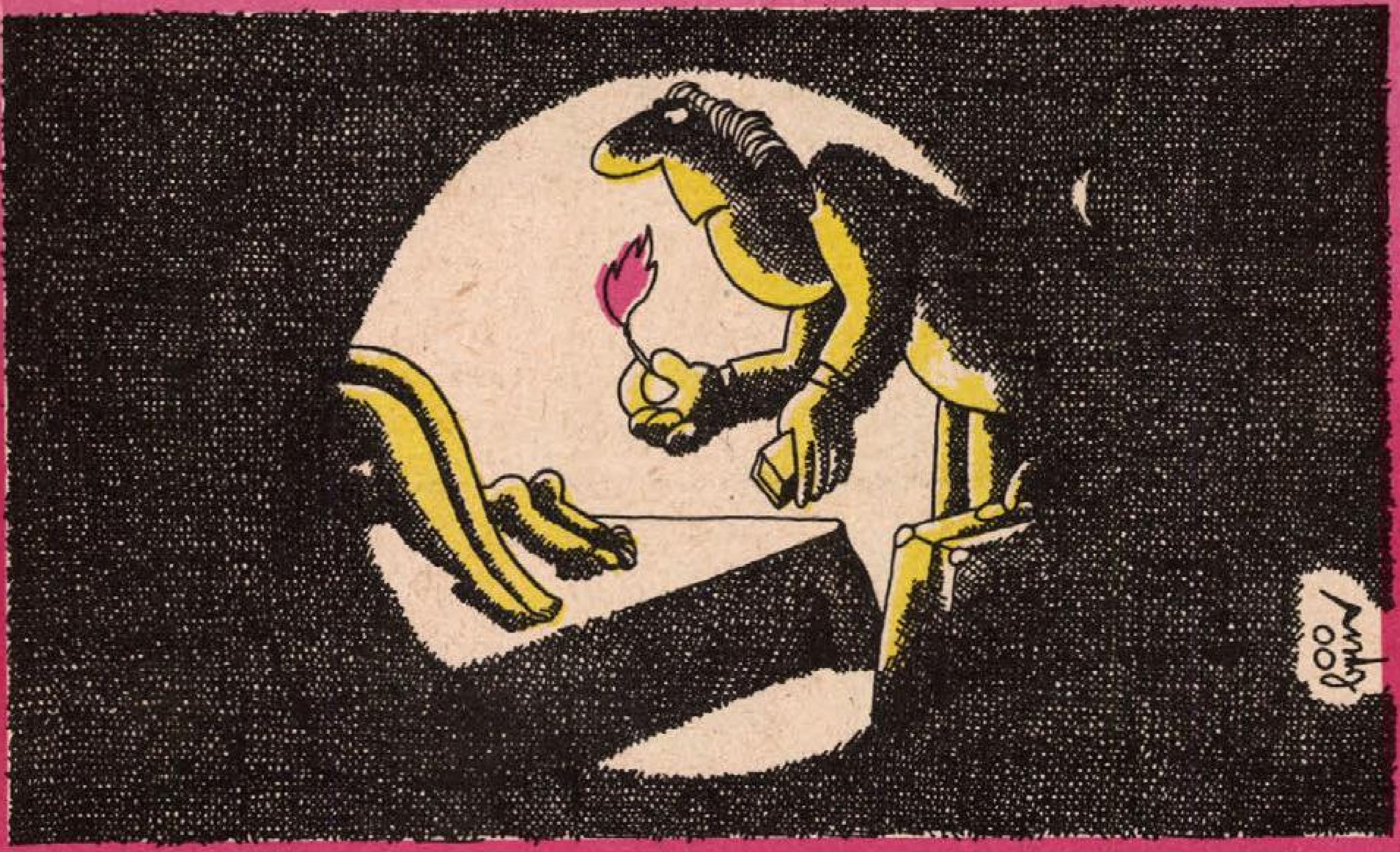

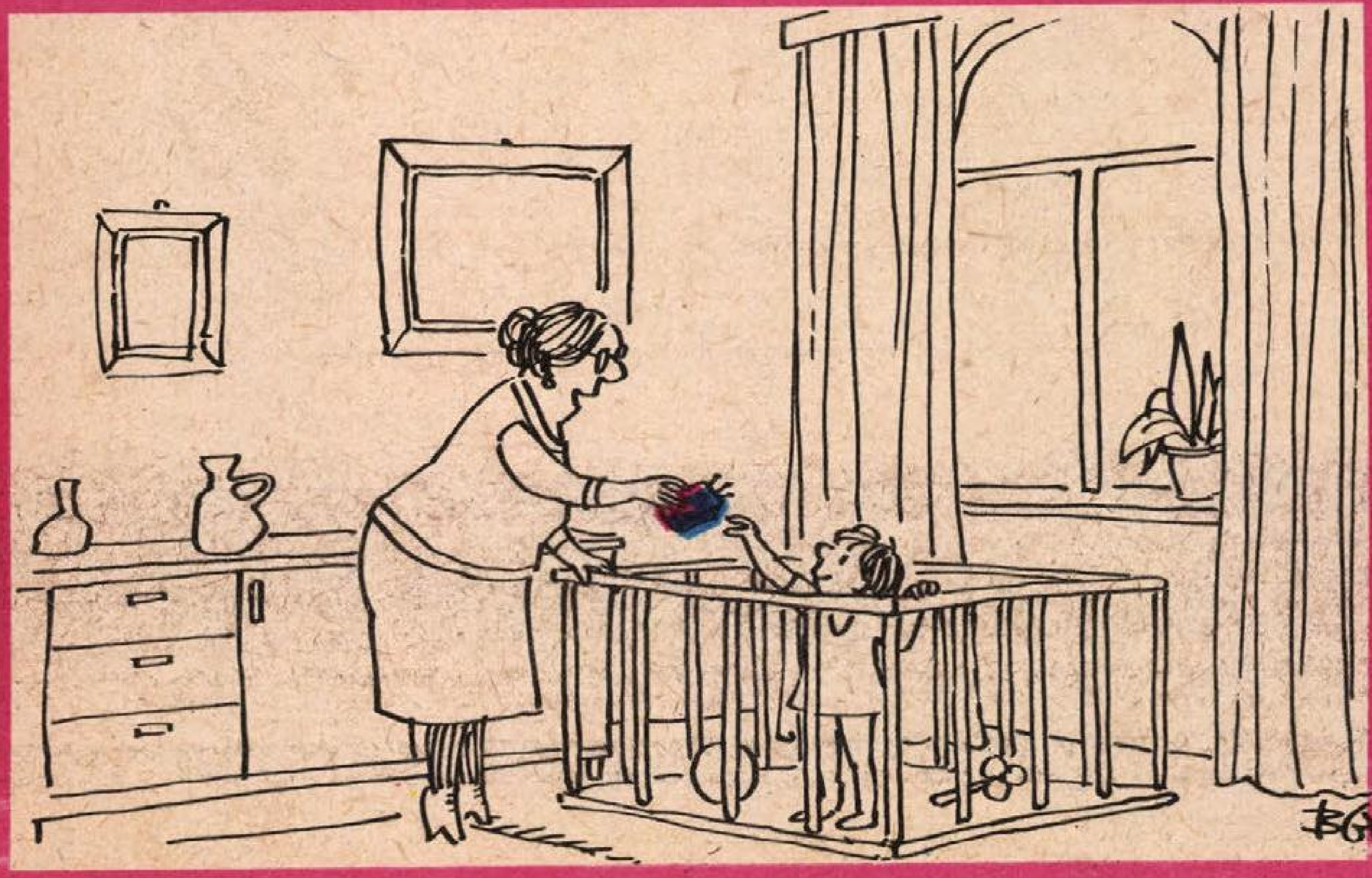

GYUFA

LEHOCKI
HEGEDÜS
SAJDIK
VÁRNAI
BALÁZS-PIRI
BRENNER
FÜLÖP

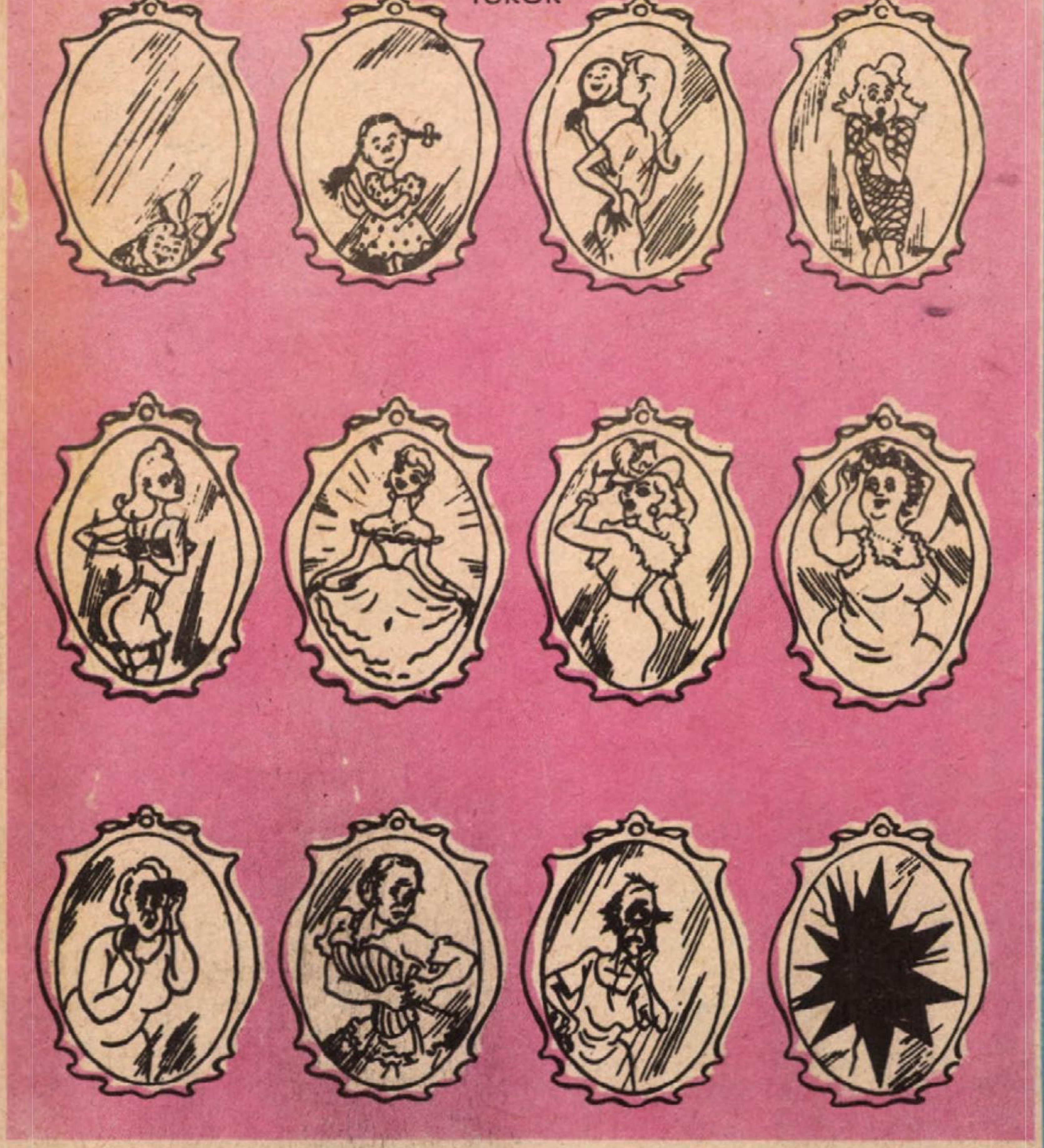

IMPORT HUMOR

HERLUF BIDSTRUP

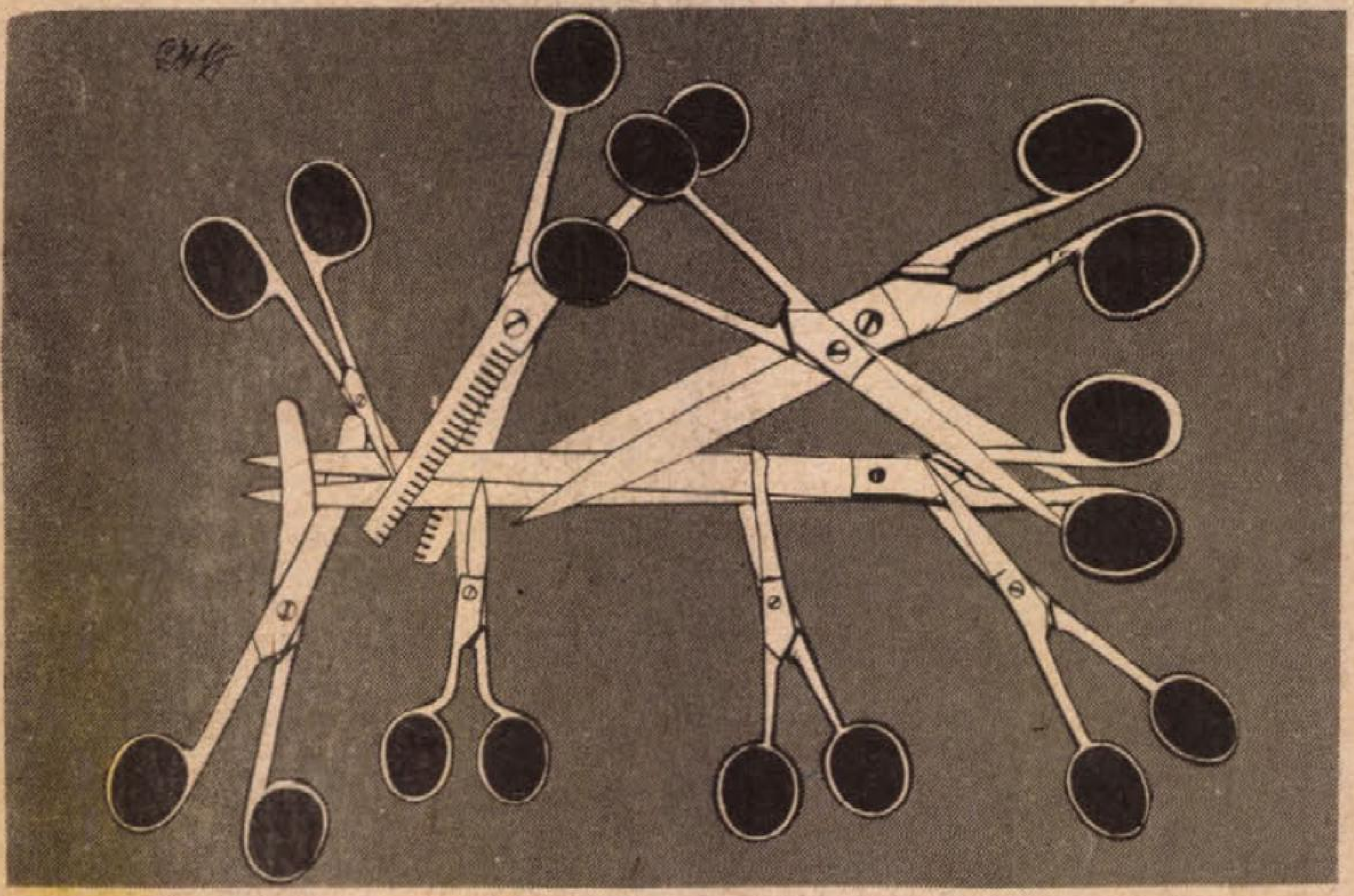
jeles dán karikaturista műveiből szeptember 17. és október 14. között kiállítást rendeznek a Gutenberg Művelődési Otthonban (Bp., VIII., Kölcsey u. 2.) Két rajzot mutatunk be a kiállítás anyagából.

TÜKÖR

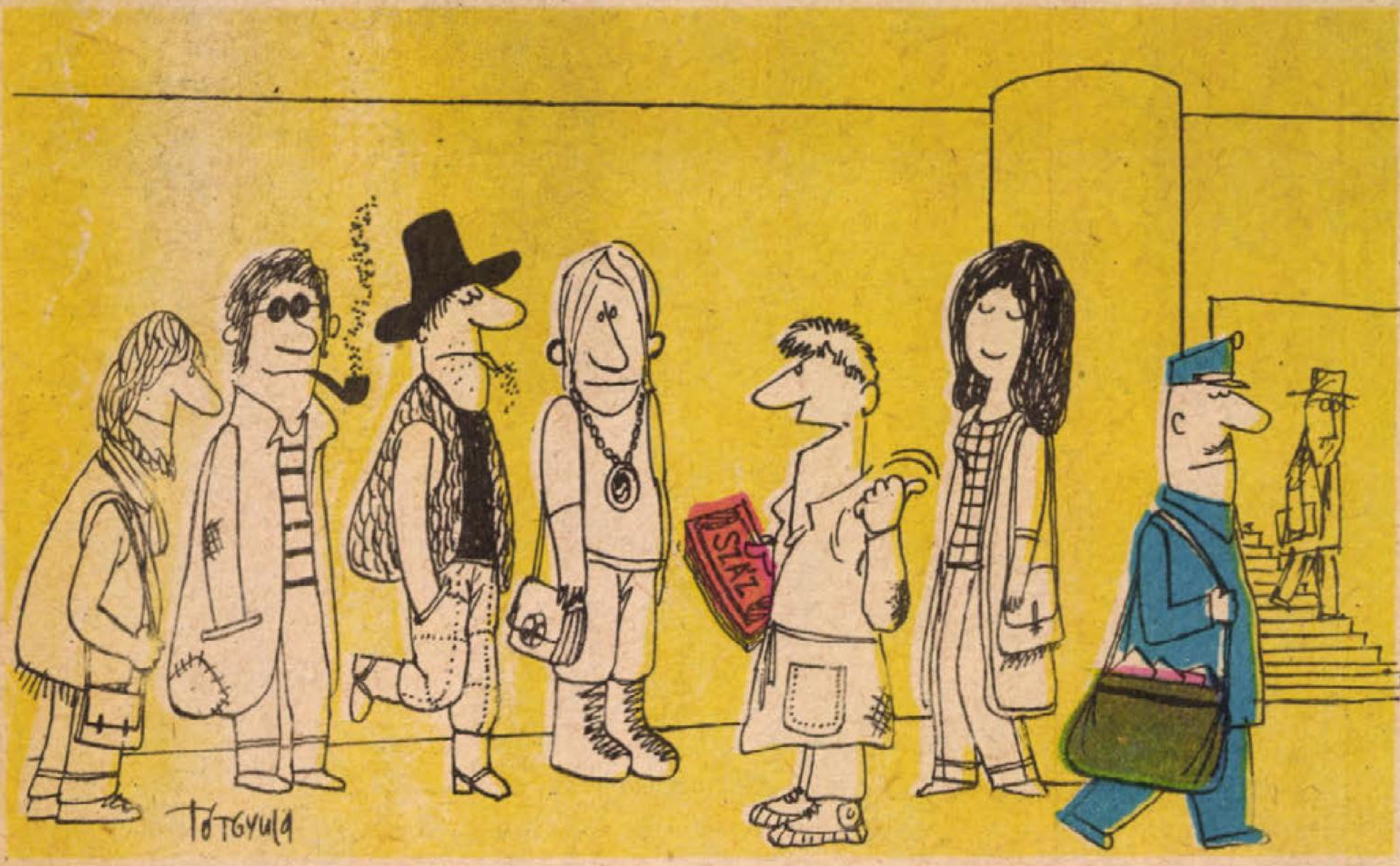

TAVASZODIK

INTRIKA

– Na végre! Az ősök elküldték a zsebpénzemet!

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDUNK ÉS PANASZKODUNK

Késik vagy korábban jön

A Hévíz—Keszthely—Badacsony útvonalon közlekedő helyközi busz sokszor a menetrendhez képest jóval előbb, gyakran meg sokkal később fut be állomásaira. Aránylag rövid táv ez, nem lehetne itt pontosan, vagy

maximum 5 perces plusz—mínusz eltéréssel közlekedni?

Papp Sándor
Tapolca, Ady E. u. 18. 8300

Hol a Tatra?

Május 1-re ígérték, július közepén kész is lett a felújított villamospálya a Moszkva tér és a Farkasréti temető között. A késésnél nagyobb baj, hogy újra a régi, lassú villamos jár itt, holott az illetékesek az új, csehszlovák Tatra villamoskocsikat ígérték erre a vonalra. Mikor tartják be ezt az ígéretüket?

Dr. Nagy Iván
Bp., Ördögoromlejtő 50/a. 1112

Hej, MÁV, MÁV!...

Csongrád és Gátér között aug. 28—31. között pályafenntartási munkák miatt vonatpótló buszt közlekedtetett a MÁV. Ám mindösszе 1, azaz egy csuklós buszt biztosítottak a szerelvényni utas szállítására és ez iszonyatos zsúfoltságot okozott. Lesz még ilyen kényszerhelyzet, de jó lenne, ha legközelebb körültekintőbben szervezné az utasairól való gondoskodást a MÁV!

Dr. Aranyi Gábor
Szentes I., Nyíri u. 25. 6600

Félelmetes alagút

Fenti címmel egy éve jelent meg panaszos levelem a Ludasban, a MÁV válaszában elismerte, hogy a piliscsabai alagút falazatán állandóan víz szivárog és közölte: a MÁVTI már készíti a terveket ennek kiküszöbölésére, a kivitelezést 1979-ben kezdik el. Vagy a terv készül nehezen, vagy az ígéret csak ígéret maradt, mert közeledik 79 utolsó negyede, de eddig még semmit nem csináltak. Csak nem várnak meg egy esetleges tömegkatasztrófát?

Pölte Antal
Bp., Vőlegény u. 12. 1131

Ki mit keres?

...hetek óta keresek Gemenc típusú olajkályhához hőálló, kerek üvegablakot, sehol sem kapható — vagy talán mégis?

Tóth Józsefné
Tatabánya II., Dózsa Gy. u. 63. 2800

...most, amikor annyira divatos a bőrruházat, miért nem lehet bőrkabát-olajat kapni?

Fekete Zsuzsanna
Bp., Szép u. 4. 1053

...Hévíz típusú gázbojleremhez KV. 6 vízrészt keresek megvételre. A miskolci Gázművek több mint egy éve előjegyezte, de máig nem tudta beszerezni.

Dr. Kolozs Csaba
Miskolc, Stadion u. 45. 3534

...407 típusú centrifugám dobja meghibásodott, a tapolcai Gelkánál van egy éve, nem javítják, mert, úgymond, nincs hozzá alkatrészük. Csakugyan nincs?

Nakovics Lajosné
Tapolca, Bajcsy Zs. u. 134. 8300

...egy éve vásárolt Ohra (NDK) vaskályhám szép és jó, csak a rajta levő hőálló üvegek mind megpúposodtak, eltörtek, ideiglenesen vaslemezt tettem a helyükre. Lehet kapni valahol ilyen hőálló üveget?

Sándor József
Pápa, Bajcsy Zs. u. 44. 8500

...12 voltos komplett fűtőmotorra lenne szükségem 1975-ös Wartburg 353 de Luxe kocsimhoz.

Fazekas Gyula
Esztergom, Eszperantó u. 11. 2500

...Simson Schwalbe gyártmányú KR 51/1 típusú motorkerékpáromhoz hol lehet kapni alapdugattyút?

Bohácsi Sándor
Salgótarján, Csókás-p. 2. 3104

...miért nem tudják a piacot annyi fonallal ellátni, amennyi a keresletet kielégítené? Mikor lesz elegendő fonal?

Padányi Lajos
Budakeszi, Erdő u. 64. 2092

A CÍMZETT VÁLASZOL

MIBE KERÜL A SÜLTKRUMPLI?

(Ludas, 32. sz.)

Felülvizsgáltuk a Halló önkiszolgáló étterem árkalkulációit. A cikkíró jogosan emelt szót a sültburgonya irreálisan magas ára miatt, bár árdrágítás nem történt. Figyelmetlenségből nem csökkentették a burgonya anyaghányadát, utasításunkra ez most megtörtént, s az adag sültburgonya ára jelenleg 10 Ft alatt van a Hallóban. Az üzlet vezetősége komoly szakmai hibát követett el, az üzlet csúcsvezetőjét leváltottuk és kisebb üzembe helyeztük át.

Kelet-pesti Vendéglátó V.

NAPLEMENTE, VAGY HOLDAS ÉJSZAKA?

(Ludas, 32. sz.)

Csatoljuk az Offset Nyomda szakvéleményét, valamint a gigant poszterrel az olvasó részére együtt átadott használati utasítást. Fentiek ellenére készek vagyunk olvasójukat akár a poszter cseréjével, akár a vételár visszafizetésével kártalanítani.

Török Béla
mb. igazgatóh.
Képzőművészeti Alap Kiadóvállalata

(Az Offset Nyomda szerint a poszter és a reklámkép színértékben nem lehet teljesen azonos, de „a vevő által közölt három árnyalatnyi eltérés nem definiálható, ennek következtében mértéke nem mérvadó". — Az olvasónk által reklamált posztert — feltehetően — az Offset Nyomda készítette, nem bizonyos tehát, hogy „mérvadóbb" panaszosunknál.

A GYÓGYSAMPON ÉS AZ ÁRA

(Ludas, 33. sz.)

Vállalatunknál valóban él egy előírás, amely szerint a vendégek által a fodrászatba hozott anyagokat a munkadíjban felszámoljuk, így a levélben szereplő gyógysampont is. Mindezt azonban dolgozóiknak ilyen esetben a vendéggel előre közölniök kell. A panaszlevélből úgy tűnik, hogy ez nem történt meg, ezért az illetékes üzlet vezetőjét és dolgozóit figyelmeztetésben részesítettük.

Vágó György
ig.
Budapesti Állami Fodrászat

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Nüanszok!

(Balatonalmádiban fotózta Pünkösti Árpad)

úgy március 1. és június 14. között küzdenek az NB I-ben a pontokért. Az 1979—80. évi NB I-ben eltérő a korábbiaktól, hogy pontegyenlőség esetén a pontkülönbség is eldöntheti a bajnoki cím sorsát, illetve a kiesést.

És ha a pontkülönbség is egyenlő, akkor pontegyenlőség forog fenn, mely esetben a pontkülönbségek egyenlősége közti különbség dönt.

(Az Esti Hírlapból ollózta Holes János, vecsési olvasónk)

Teherán katonai alkatrészeket kíván vásárolni Washingtontól

Néhány elfekvő tábornoki fődarabról lehet szó.

(A Magyar Nemzetben fedezte fel Losonczi Margit)

Tulajdonképpen maga sem értette, hogy jött össze az a két gól. Lőrincz szögleténél csak ki kellett volna nyúlnia a labdáért, ~~s akkor Lutz szeme koppan. De elfelejtett kinyúlni, s máris bent volt az első.~~ Ezután viszont kétszer is nagy bravúrral tisztázta a helyzetet. Előbb a Salamonon irányt vál-

Volt egy ilyen sláger is: „Úgy koppan a szeme..."

(A Népsportban fedezte fel Fenyvessy Tibor)

Mastenbroek 17 éves holland úszólány, kiváló szerepléssel 3 aranyérmet és egy ezüstérmet, a képen még látható Vliet holland kerékpározó egy arany- és egy egy ezüstérmet szerzett

A képen a leggondosabb vizsgálat mellett sem voltunk képesek felfedezni Vliet holland kerékpárost. Felfedeztük viszont Ria Mastenbroek társaságában dr. Csík Ferencet, aki 1936-ban megnyerte a 100 méteres férfi gyorsúszás olimpiai bajnokságát. Igaz, hogy azt sem Hollandiának. Tessék mondani: nem illene egy cseppet szégyenkezni?

(A Fejér megyei Hírlap „Olimpiáról olimpiára" című sorozatában észlelte Szénásy Mihályné, székesfehérvári olvasónk)

IRÁNYJELZŐ

MAGÁNYOS EMBER

SZÓSZÖCSKÉK

Olvasom Robert Goffinnek, a kitűnő belga költőnek, a Nemzetközi PEN alelnökének lélegzetelállítóan izgalmas emlékiratait. Különösen megragad az a rész, ahol a háború idején az Egyesült Államokba menekült szerző Clevelandben egy helyi potentáttal beszélget. Az illető kijelenti:

— A legnagyobb tisztelettel viseltetem az ön hazája iránt, mely valóban rendkívüli ország. Van okom szeretni Belgiumot. Harminc éve vagyok házas, s azóta egyfolytában használok egy hihetetlenül szép és elnyűhetetlen szőnyeget. Ez a szőnyeg Bagdadból való, s ne higgye, hogy nem tudom: *Bagdad Belgium fővárosa.*

Goffin hozzáteszi: számos alkalommal elmesélte ezt a kis történetet európaiaknak, akik mind jót derültek rajta. De a kacagók egyike sem tudta megválaszolni azt a kérdést, vajon mi is hát a fővárosa az USA Ohio nevű államának, mely a belga antifasisztának annak idején menedéket adott, s mellesleg háromszorta nagyobb Belgiumnál. „A legtöbb ember — teszi hozzá Goffin — olyan tévedéseket nevet ki, melyeket maga is elkövet, s csak akkor elnéző a fogyatékok iránt, ha ezek a sajátjai."

Bizony, mi magyarok is hányszor derülünk fájdalmasan, ha Londonban vagy Párizsban valaki összetéveszti Budapestet Bukaresttel; de közülünk vajon hányan

tudnák megmondani, hogy Ohio fővárosa *Columbus?*

Hogy is van csak az a bibliai történet az első kővel?

*

Nyelvünk pontosan tükrözi a férfiak több ezer éves uralmát a nők fölött. Egy nő elveszítheti a leányságát, de egy férfi nem veszítheti el a legénységét, legföljebb, ha századparancsnok. A *háziúrtól* rettegtek, a *háziasszonynak* robotolnia kellett. A *kisasszony* akkor volt kelendő, ha nem *kisember* volt az apja. Államasszonyt pedig, ugyebár, még ma sem merünk mondani államférfi helyett, pedig hát Bandaranaike és Indira Gandhi után immár Mrs. Thatcher neve után is ez a szó kívánkoznék.

Ha még mindig nem a patriarchátus évezredei szabnák meg nyelvi reflexeinket.

*

Tizenkét éves fiamat figyelmeztetem: a görögdinnyének csak a piros részét egye, a sárgánál lehetőleg álljon meg, s eszébe se jusson belemenni a zöldbe, ha nem akar magának kellemetlen következményeket.

Fiam rámnéz: — Eszerint, ha jól értem, görögdinnye-evéskor fordítva érvényesek a közlekedési szabályok.

*

Negyven éve ábrándozom egy új sportágról, dédelgetem, cifrázgatom magamban

szabályait, lehetőségeit. Ám addig-addig érlelgettem magamban a nagy eszmét, míg most a rádióból arról értesülök, hogy a Balatonnál az idén már ki is próbálták az új játékot, az én új játékomat: a *vízi kosárlabdát.*

Immáron pontosan tudom, mit érezhetett az az amerikai fickó (a nevét — hát nem jellemző? — sajnos elfelejtettem), aki csekély félórával Bell után adta be a szabadalmi hivatalba szenzációs, ám ily módon orrhosszal elkésett találmányát: a telefont.

Emberek! Jó, ha gondolkozunk, de még jobb, ha időben tesszük!

*

Két derék magyar tyúkocska sétál, sétálgat. Hát uramfia! egyszercsak mit látnak? Nem látnak ők bizony egyebet, mint egy elképesztő nagyságú strucctojást. Ámulbámul a két derék magyar tyúkocska, majd kiesik a szemük, annyira nézik a strucctojást, amilyenhez foghatót még sohasem láttak. Egy darabig bámulják, aztán egyikük vállat von és elfintorodik:

— *Na ja, szomszédasszony, ezt külföldi licenc alapján tojták.*

(tímár)

ZSÖLLYE

Egyik fővárosi színházunk vezető színésznőjét évek óta nem foglalkoztatják. Idén nyáron végre kapott szerepet vendégként egy nyári produkcióban. Augusztus közepéig szinte minden este színpadon volt, és utána két hétre elutazott a Balaton mellé nyaralni. Nyaralásának utolsó napján találkozott nem éppen jó májáról híres kollégánőjével. Elcsevegtek erről-arról, majd a kollégánő így búcsúzott;

— Na, most már nemsokára véget ér a nyári szünet és kezdődik számodra... a pihenés!

*

Kovács Károly törzsvendég az egyik budai kisvendéglőben, szinte minden este ott vacsorázik. Vacsora végén soha nem mulasztja el, hogy a pincérrel megüzenje a szakácsnak a véleményét arról amit fogyasztott. Ilyenformán, hogy „Mondja meg a Zsigának, hogy csodás volt ma a töltöttkáposzta!" vagy „Zsigának tolmácsolják köszönetem a fenséges rakott krumpliért!" A napokban vacsorája végén szintén magához intette a pincért és csak ennyit mondott:

— Mondja meg a Zsigának, hogy én sok húst ettem már életemben..., de ilyen keveset még soha!

*

Almási Évának az elmúlt hét minden napján már reggel nyolc órakor felvétele volt a televízióban. Ez gyakorlatban azt jelentette, hogy legkésőbb hét órakor el kellett hazulról indulnia, és hatkor fel kellett kelnie. Meg is kérte férjét, Balázsovits Lajost, aki amúgyis koránkelő, hogy ha esetleg elaludna, akkor keltse fel. Egyik nap már hét órához közeledett az óramutató, így hát Balázsovits kénytelen volt megrázni mélyen alvó feleségét.

— Éva! Nemsokára hét óra! Elkésel!

Almási szemrehányóan pislogott a paplan alól.

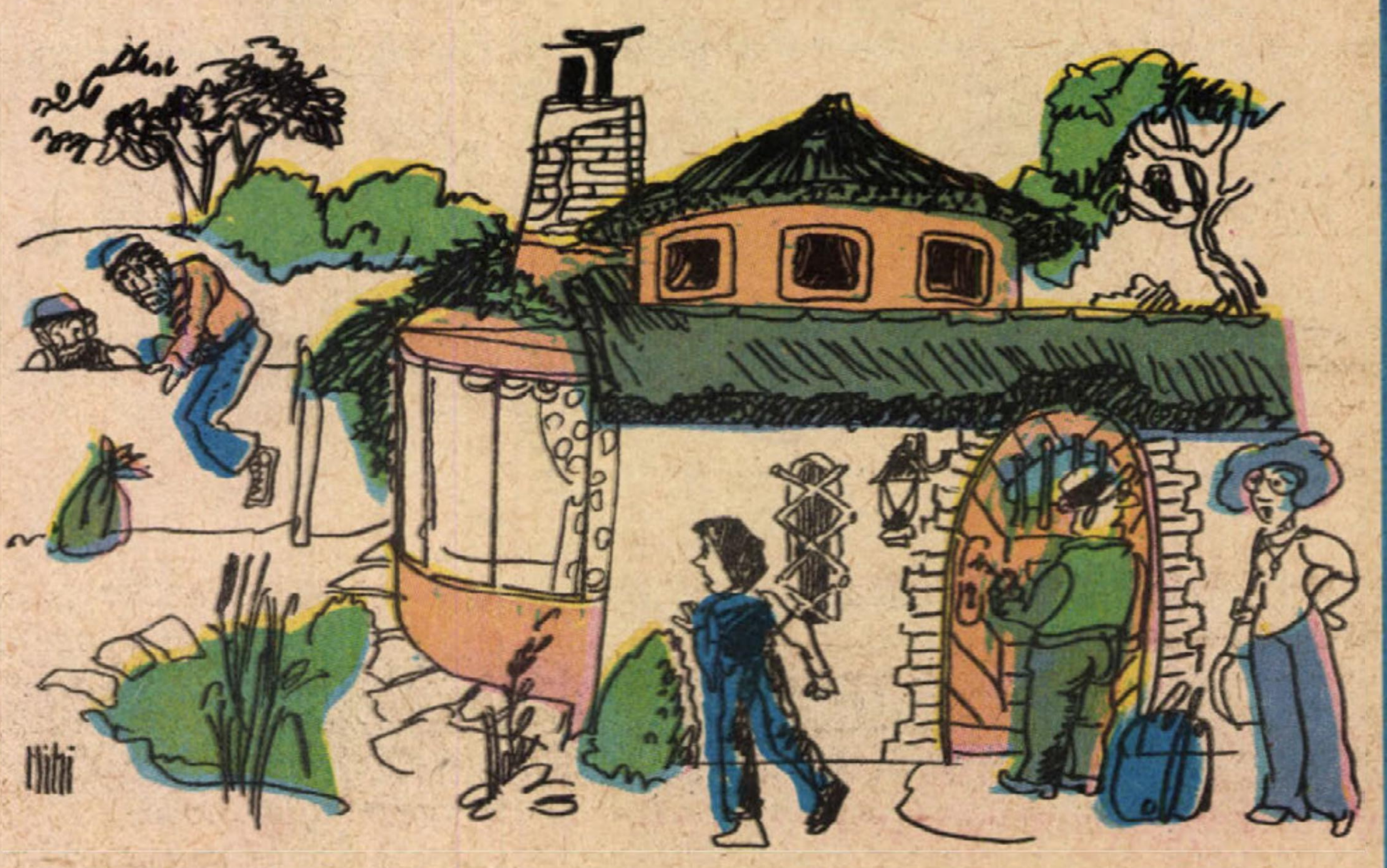
— A legjobb álmomból keltesz fel! Van neked szíved?

— Hát nem te mondtad, hogy keltselek fel?

— Igen, de nem akkor amikor alszom!

Rátonyi Róbert

UTÓSZEZON

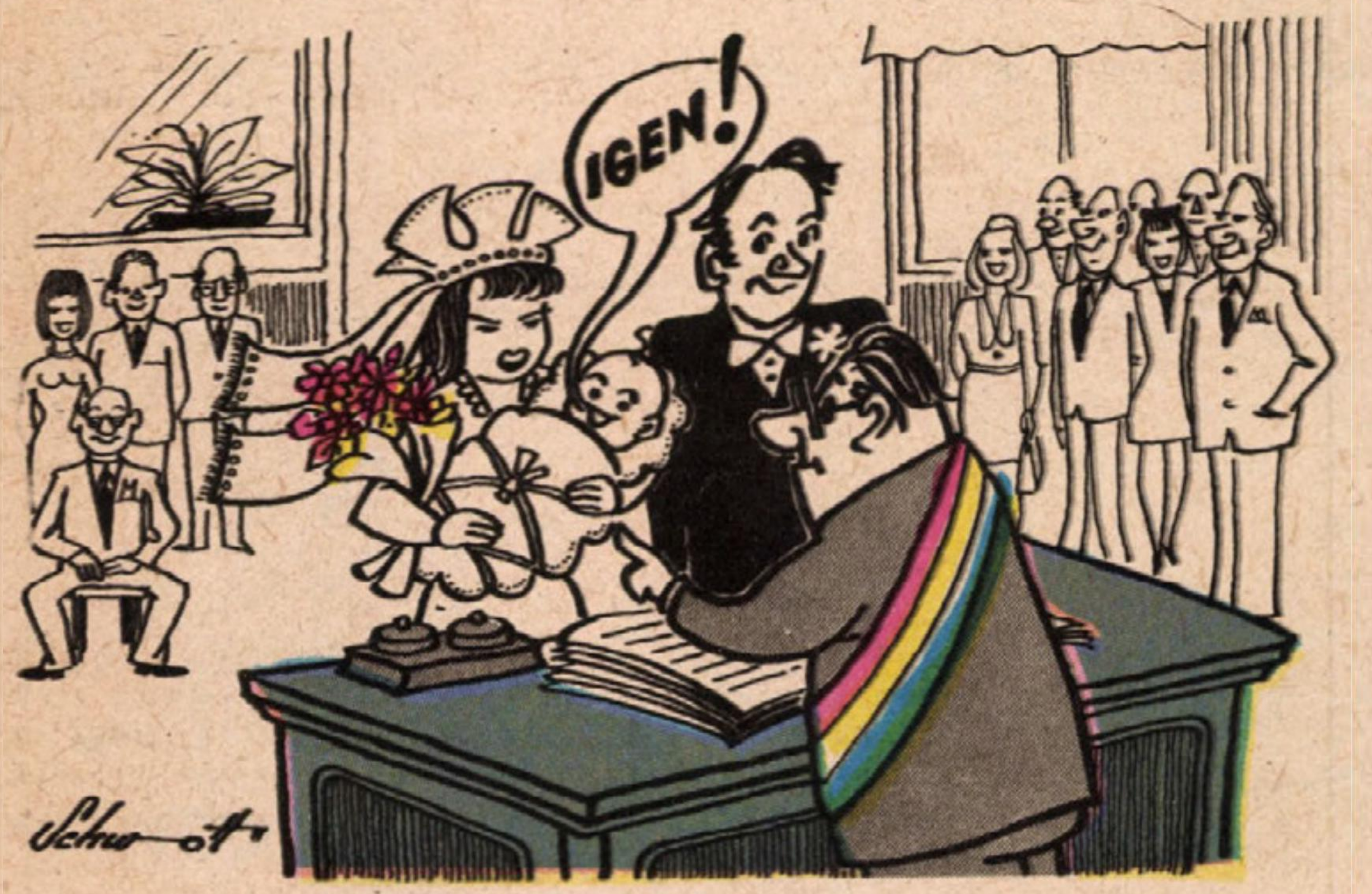
— Most szépen átadjuk a házunkat a csövezőknek...

Új, nagy rejtvénypályázatunk:

7 × 5 = 35

Októberben indul és hét hónapig tart a Ludas Matyi új, nagy pályázata. Minden hónapban közlünk öt régi karikatúrát, s az olvasóknak azt kell kitalálni, melyik rajz melyik évből való? Az öttalálatosok között minden hónapban kisebb nyereményeket sorsolunk ki. Az értékes fődíjakat a Ludas Matyi 35. születésnapján, 1980 májusában sorsoljuk ki azok között, akik a hét fordulóban a legtöbb pontot összegyűjtik.

Részletes pályázati feltételek a következő számban!

ROHAMOS FEJLŐDÉS

– Termékeink minősége annyira feljavult, hogy belföldi piacra már egyáltalán nem termelünk!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-38 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre

Index: 25 504

ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj késő éjjel ér haza. Nem gyújt villanyt, úgy nyitja ki a hálószobaajtót. A felesége megszólal:

— Te vagy az, drágám?

— Nem! — válaszolja a férfi. — A férjed!

*

— A tiszta bor ártalmas. Ezért otthon félig vizet, félig bort iszunk.

— Hogyan? Te vizet öntesz a borodba?

— Dehogy. Én bort iszom, a feleségem meg vizet.

Szomorú a főnök

Kemecsei, aki vezető állásban dolgozik, rosszkedvűen tér haza. — Mért ilyen savanyú az ábrázatod? — kérdi a felesége. — Vízszintes 1. — függőleges 23. — hangzik a válasz. Megfejtésük ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

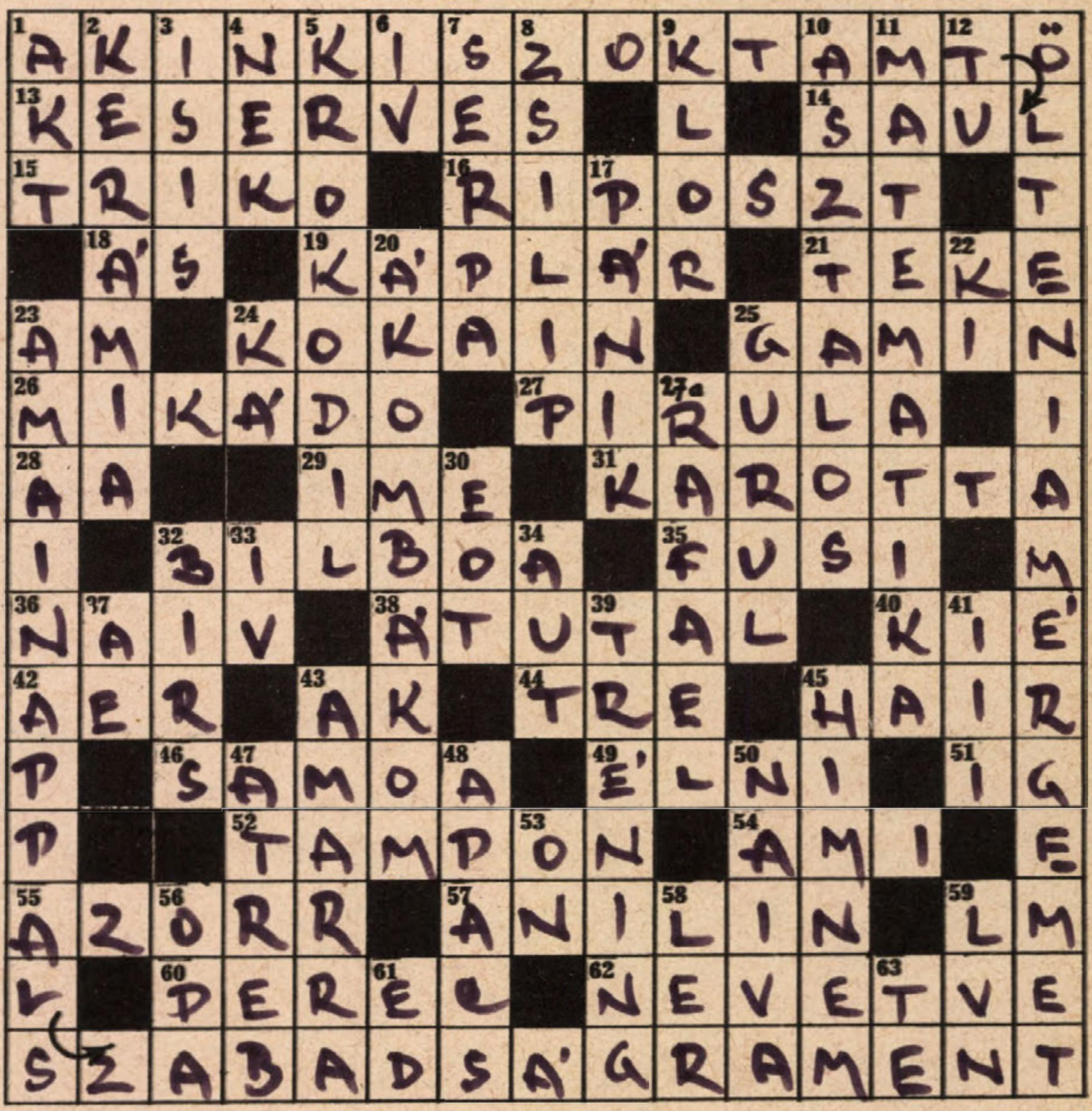
13. A „csalódás" gyakori jelzője
14. Kikeresztelkedvén Pál lett belőle
15. Futballista öltözéke
16. Visszaszúrás a vívásban
18. Földmunkát végez
19. Tizedes a régi hadseregben
21. Sportág
23. Az americium vegyjele
24. Kábítószer
25. Csibész, utcagyerek — ismert francia szóval
26. A japán császár címe
27. Orvosság formája
28. Azonos betűk
29. Lám!
31. Rövid, egyforma vastagságú sárgarépa
32. Spanyol kikötőváros
35. Többnyire lopott anyagot felhasználó munka
36. Akit könnyen be lehet csapni
38. Postán pénzt küld
40. Kinek a tulajdona?
42. Levegő az ógörögöknél
43. Az akta egyik fele
44. Három — olaszul
45. Világsikert aratott musical címe (magyarul: haj)
46. Polinézia egyik nagy szigetcsoportja
49. Életben lenni
51. Helyhatározói rag
52. Vérzés csillapítására használatos
54. Vonatkozó névmás
55. Egyik érzékszervünk, névelővel
57. Fontos vegyipari nyersanyag
59. Lapunk monogramja
60. Kemény és sós
62. Több, mint mosolyogva

FÜGGŐLEGES

1. Meztelen test
2. Agyagból égetett dísztárgy
3. Egyiptomi istenség volt
4. Részeshatározói rag
5. Ragadozó hüllő
6. Papiros mértékegysége
7. Himalája-expedíciók teherhordója
8. Meder elzárására épült
9. Mérgező gáz
10. Iparos ember
11. Iskolai tantárgy
12. Szovjet utasszállító repülőgép betűjele
17. Általános riadalom
20. Nehezen olvasható írás
22. Igekötő
24. K
25. A meglódított gömb

27a. Férfinév, hazánkban ritka

30. Enni — angolul
32. Illatos, fanyar gyümölcs
33. Mint a 6 függ.
34. Knock ... (kiütés)
37. Latin kettős magánhangzó
39. Minden sportteljesítmény előfeltétele
41. Azonos betűk
43. Iránymutató szó
45. Névszók kategóriája sok idegen nyelvben (masculinum — magyarul)
47. Vissza: női név és egy ágyú neve az I. világháborúban
48. Észak-amerikai indián törzs
50. Divatjamúlt színházi szerepkör (női)
53. Elem
56. P-vel: görögkeleti pap
58. A zeller fele
59. L. V. N.
61. E. D.
63. Személyes névmás

IGÉNYTELEN VÁSÁRLÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Hazai rádiót óhajt vagy külföldit?
— Hazait. Nem beszélek idegen nyelvet.

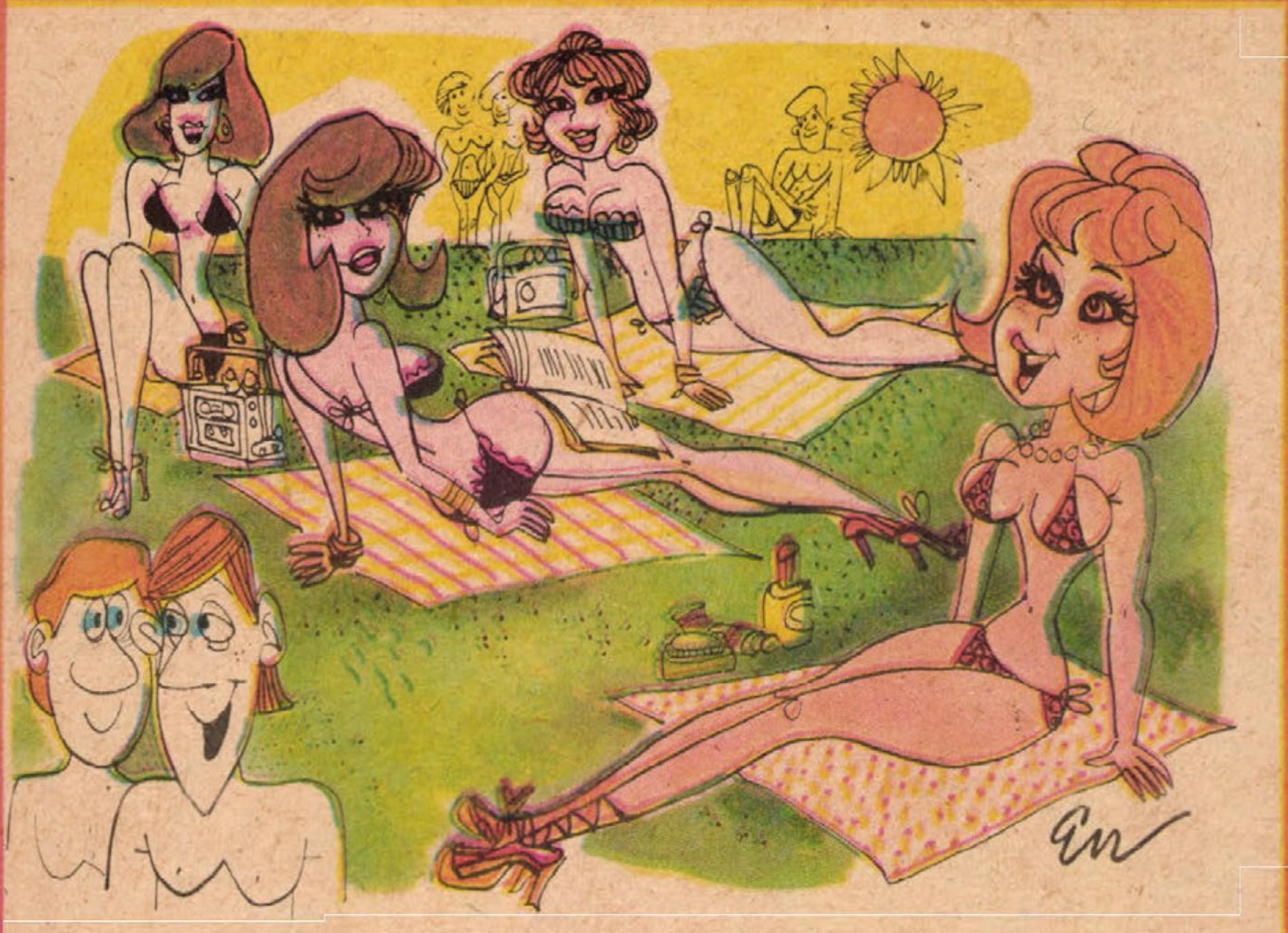
200—200 forintot nyert:

Frankó Károlyné, Dabas, Korvin Ottó u. 9. 2370

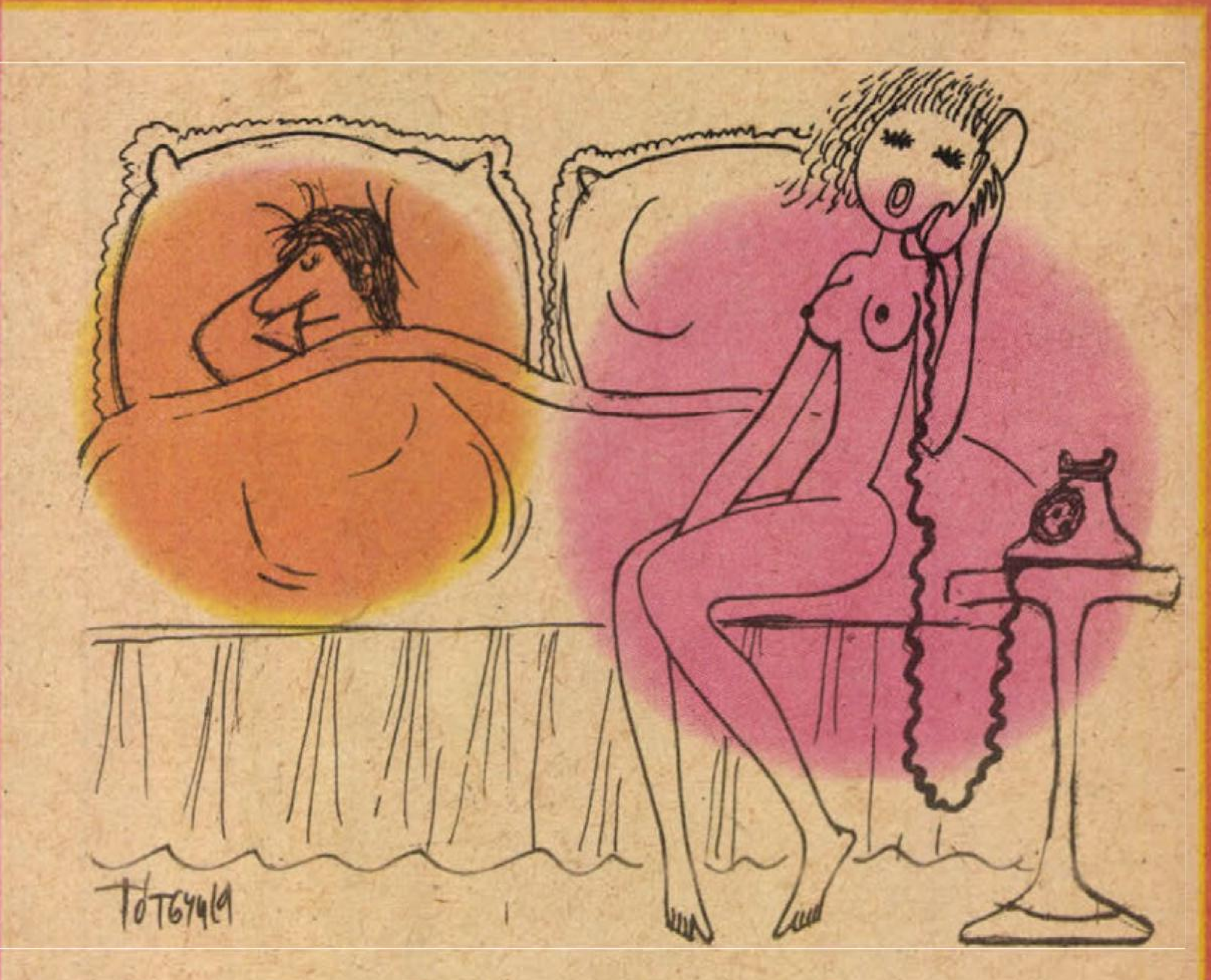
Paczolay Benőné, Dunaújváros, Beloiannisz u. 4. 2400

Kovács János, Nyírábrány, Szabadság u. 40. 4264

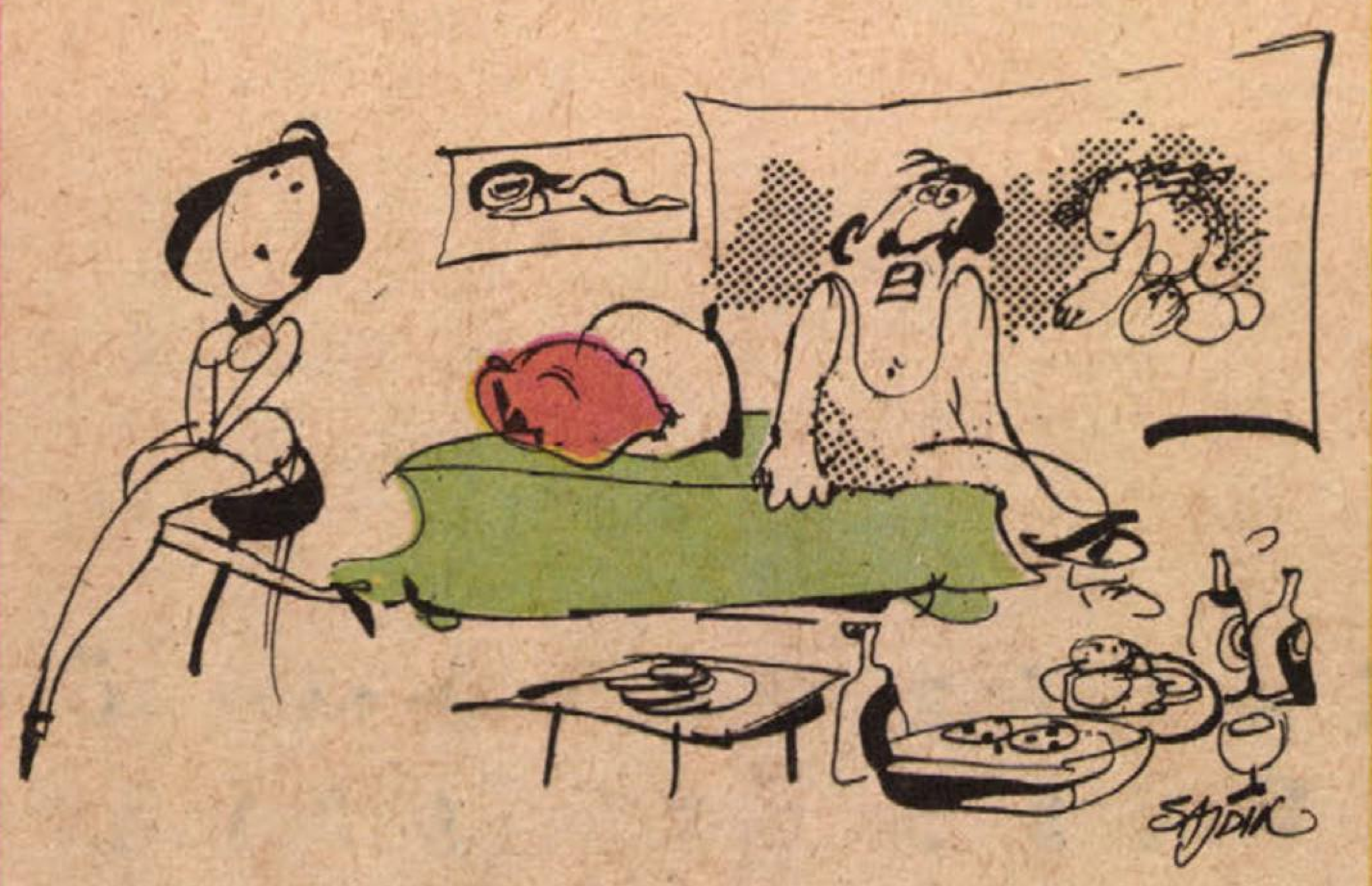
A nyereményeket postán küldjük el.

– Mindig ilyen vénasszonyok nyarát!

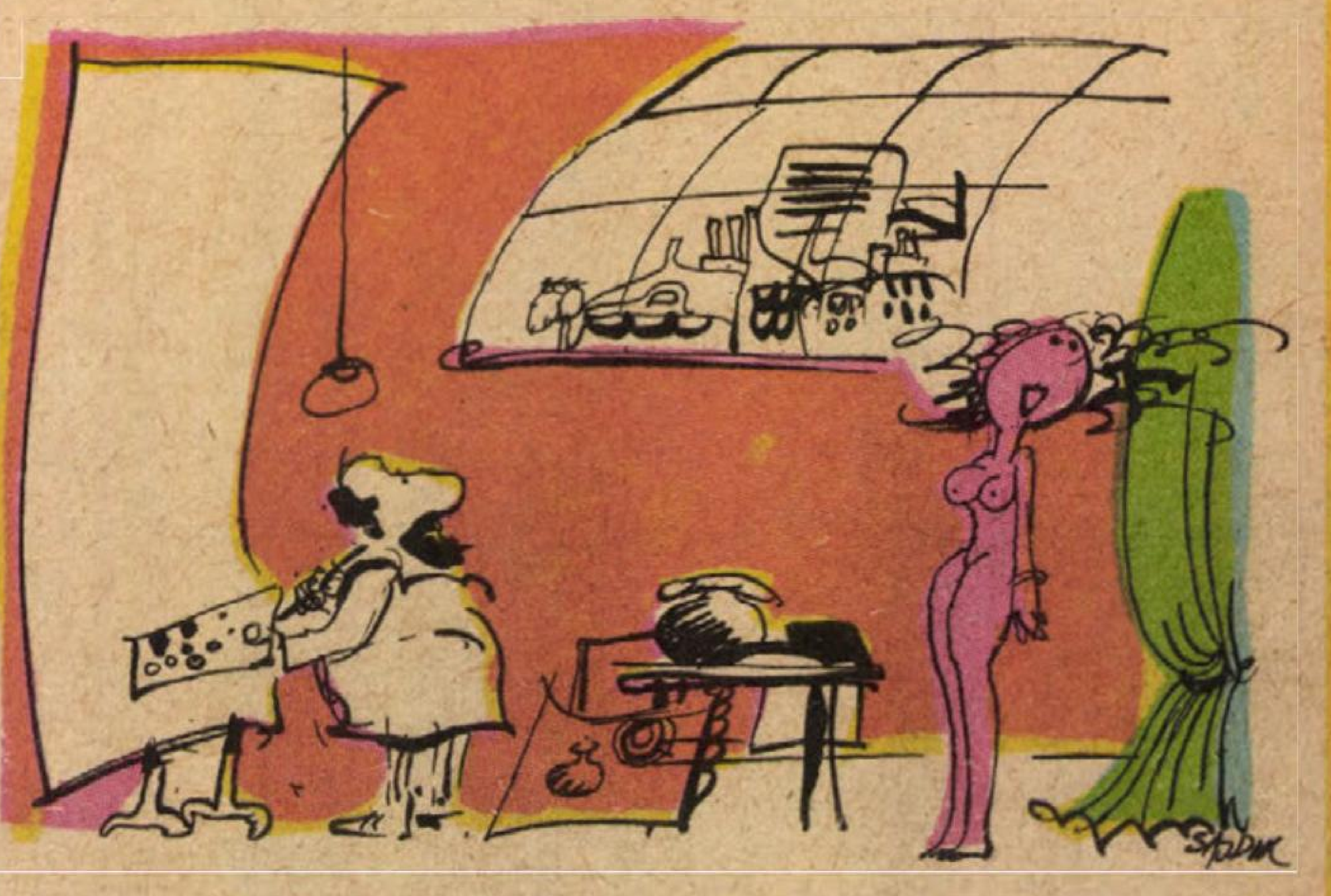

– Halló... az orvos válaszol rovat? Doktor úr, most már én is tudnék tanácsot adni!

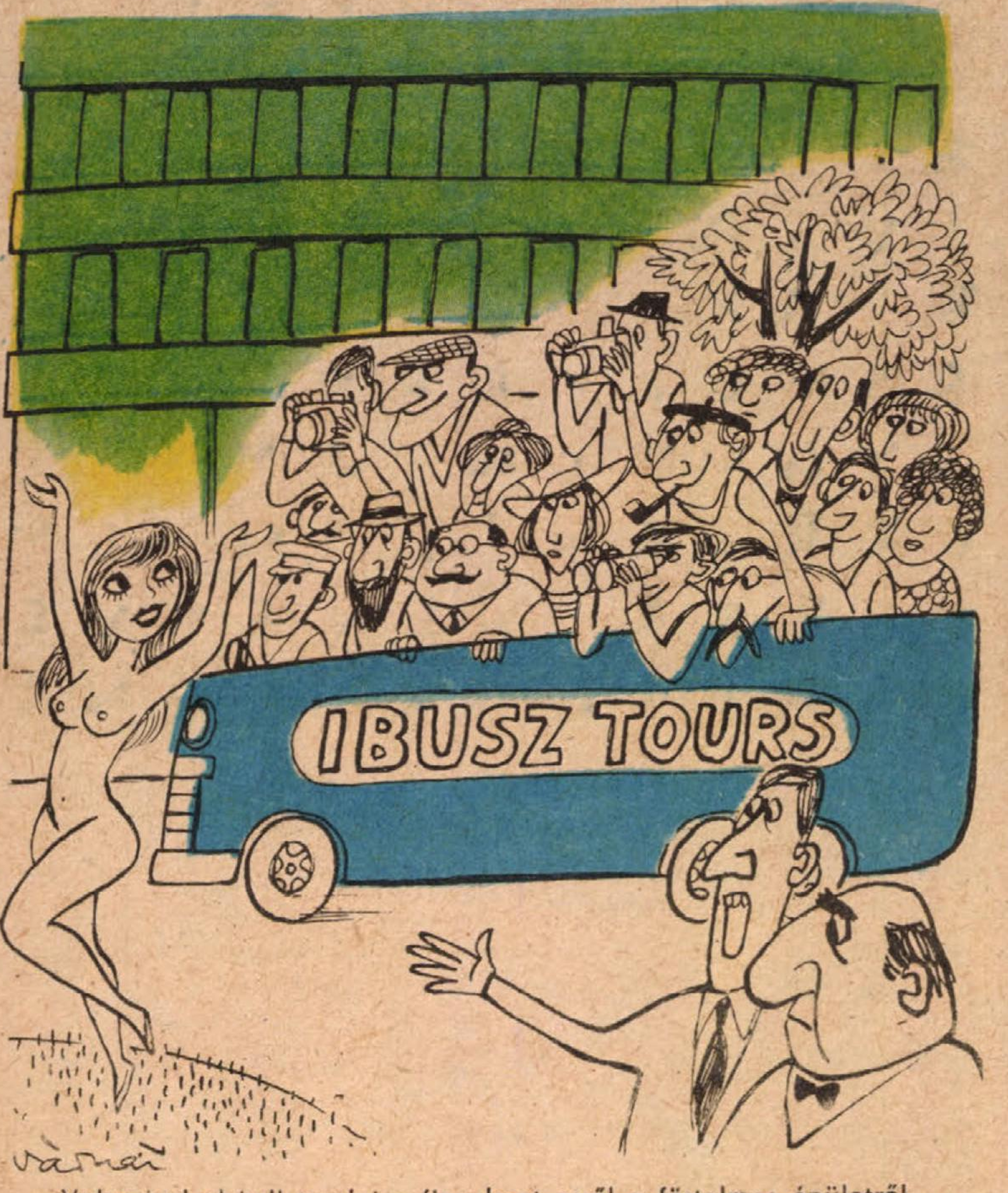
– Gondolja meg, Jolánka, mennyire szeretem. A mai árak mellett is hajlandó voltam magának téliszalámit venni.

– Na, kíváncsi vagyok, a lelkemet, hogy tudja majd befesteni a képbe?

A ROOSEVELT TÉREN

– Valamivel el kell terelni a figyelmet erről a förtelmes épületről...

HELYSZÍNELÉS

